

سنڀرڻ رين وارتائين

پيهلڪو ڪتاب

ڊاٽڪي ٻولي

ٲورائيتا

ڊاٽڪي ٻولي ۾ ايتان وارتائيان نان رائيٽر ورڪشاپ ۾ لڪين آهين. آسين ٻيهن سوان آن اوئي ٻيهنان، ٻائيان آن چوڪران را جام ٲورائيتا آهان. جڪان رائيٽر ورڪشاپ ۾ ڊاٽڪي ٻولي ۾ اي وارتائين لڪڻ ۾ مدد ڪريانتي.

ماسٽران سارون هدايات

اي ڪتاب ماسٽران سارون آهي. ته جين او هر هفتي ۾ به وارتائين ٻاڙان نان ٻڙهي سنڀرائي.

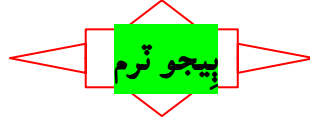
ڪمپيوٽر ڪمپوزنگ:

دنجي مل مگهارام آن ٲطرس ٻانچو

فهرست

نمبر	مضمون	صفه نمبر
1	سُنا ډگا	1
2	مانهجي گهيتکي	2
3	چونئرو	3
4	اوتاري رو چونئرو	4
5	جگ آن گلاس	5
6	کائي رو جگ آن گلاس	6
7	هُون هيک کت آهان	7
8	کت تي جهگزو	8
9	آنب رو وڼ	9
10	گهر ري پاسي م بورڙي	10
11	رُوپاڙي گڏي	11
12	رېټر ري گڏي	12
13	چُلهي رو جُهرڻ	13
14	چُلهو	14
15	پوهنگري ري جمار	15
16	کچي ري پوهنگري	16

نمبر	مضمونَ	صفه نمبر
1	ڪارو گڏهي	17
2	ڪٽوٽر گهوڙو	18
3	پڙهال چتون	19
4	موريو	20
5	نلڪو	21
6	نلڪي رو سڪ	22
7	مٽي رو ڏيئو	23
8	ڏيئو	24
9	لاڏو آن لاڏي	25
10	لاڏي را لاڏ ڪوڏ	26
11	ٽانڪي رو ريڊيو	27
12	ٽپ وازو ريڊيو	28
13	مانهجو جهيرڻو	29
14	جهيرڻو	30
15	ڪور اوندرو	31
16	پورو اوندرو	32

نمبر	مضمون	صفه نمبر
1	گڏهي آن ڪچر	33
2	سسو	34
3	مُرلي	35
4	بين	36
5	ورسارو	37
6	ٻاجهري لُٺ	38
7	ٻاندو ٽيڪٽر	39
8	اسان رو رُوسي ٽيڪٽر	40
9	مانهجي لاري	41
10	ٿر رو ٽيڪٽر	42
11	ميهندي رو وڻ	43
12	ميهندي	44
13	سورٺ پاڻيهاري	45
14	پاڻيهاري	46
15	واسينگ سرپ	47
16	ڪارو سرپ	48

چوتون ترم

نمبر	مضمون	صفه نمبر
1	نينگريان سارون ڏيڃ	49
2	ڏيڃ	50
3	ڌان وارا ڦصل	51
4	هاگم ري ڪٽڪ	52
5	چاندي ري جانجهر	53
6	تول	54
7	جان	55
8	رميش ري جان	56
9	انبان رو باغ	57
10	مارو رو انبان رو باغ	58
11	گلن رو هت	59
12	ريجي هت	60
13	ريل گاڏي رو سقر	61
14	ريل گاڏي	62
15	رلي	63
16	گورڏن ري رلي	64

1 سنا ڊگا

لال را به سنا ڊگا هتا. آن لال ري ڊگان را به نون هتا. جيڪي ۾ هيڪي رو نون موتي هتو آن پيڄي رو نون هيرو هتو. موتي ڊگو رنگ رو آڇو هتو. آن هيرو ڊگو رنگ رو رتو هتو. هيرو آن موتي بهي پيڄڻ ۾ هيڪ جيهڙا تڪا هتا. آن لال ڊگان نان ڊگا گاڏي ۾ جوتري پار ڪنتو آن پجاتو. لال را ڊگا هيرو آن موتي بهي ملاڪڙو ڪتي آتا. لال آپ ري ڊگان ري پڻ ڪاتري جام ڪرتو آن سينگارو. آن لال ري ڊگان ري جام واکاڻ ٿيڻ لڳي. پڻ ماڙهو جام ڪڙهتا ايئي ري ڪري لال ري ڊگان ري ماڙهوڻان چوري ڪرائي. هيڪ ڏينھ لال آپ ري گهر ۾ سٽو تو آن جڏهين لال نان سار تڏهين لال اُني جائي ڊگان نان جوئي ته ڊگا ڪونتي سين ٻڌل آهي ڪونهي، آن ڊگان نان چور چوڙي لي ڪيا. آن اوئيج ٿاڻي لال ڊگان را پڳ ڪٽيائتي پڻ ڊگا ڪو جڙيا. آن لال ڊگان رو آسرو پلي گهري پڇو آيو. آن لال را ڊگا هيرو آن موتي بهي جيڪو چوران وٽ هتا. او چوران رو چوڻ ڪو مٽا. هيڪ ڏينھ بيان ڊگان هيرو آن موتي آپت ۾ سڀتي ڪريائتي، آن ڪهيو ته آپين پڇا پڇي آڻي ڏي وٽ هلان، اٺ آڀان نان ڪٽي ڪٽي ڪڍو ڪري ڇڏسي، آن آڻي ڪل ٽڪوئي ني ڪري. پڇي ٿيڄي ڏينھ چوران سين پڇي گهري پڇا آيا. آن لال آپ ري ڊگان نان جوئي ڏاڍو راڄي ٿيو. آن پيڄا پڻ گهر واڙا راڄي ٿيا. لال ڪهيو ته هون هي ڊگان نان ملاڪڙي ۾ ڪڏهي پڻ ڪنهي لي جائون. ايئي ري ڪري ته وڙي ڊگان نان چور نان لي جائين. پڇي لال آپ ري ڊگان نان ڪو سينگارو ايئي ري ڪري ته ڊگا ماڙهوڻان ري نجران ۾ ٿي ڪيا آهي. آن لال را ڊگا اهڙا ماروڪڻا ٿي ڪيا ته لال ري سوا پيڄي ڪهي ماڙهو نان نيڙا ڪو آن ڏيتا. هيڪ ڏينھ لال ري ڊگا لال نان ڊسي هٿيائتي. اوئي ڏينھ سين لال آپ ري ڊگان مٽي ڪاوڙيو. آن پيڄي ڏينھ لال آپ ري ڊگان نان پڙي ۾ ويڇي آيو.

سوال:

1. لال وٽ ڪٿا ڊگا هتا؟
2. لال ري ڊگان رو نون ڪي ڪي هتو؟
3. لال ڊگان نان ڪيڻ لي جاتو؟
4. لال ڊگا ويڇي پڇي ڪي ڪريو؟

ليکڻ واڙا: لال پونجو، حاڪم، امولڪ آن پٽو مل.

2 مانهجي گهيتڪي

مانهجي رد ري گهيتڪي ننديڪي هتي. هون اوئي نان سجو ڏينھ تيڙي رماتو، آن هون اوئي نان ڪٽڪاري ڪرتو تو او مين پنيا ڊوڙهي آتي. هيڪ ڏينھ هون گهر سين ٻاهر نسري گيو. آن گهيتڪي نان گهري ڇڏي گيو. تو پنيا نياگو ڪٽو آيو جڪي مانهجي گهيتڪي نان ڊوڙاهي ڊوڙاهي ماري ڇڏي. هون پڇو آئي اوئي ٿاڻي جوٿان ڪي گهيتڪي ري ڪل آن ڪريا پيا تا. ايتان نان جانچي هون ڏاڍو روئڻ لڳو. پڇي هون ڪوهاڙي ڪٽوئي ڪٽي نان مارڻ سارون اوئي ڪٽي وانسي ٿيو، آن نياگو ڪٽو پڇي گيو. آن هون پڇو گهري آيو آن گهيتڪي ري ڏک ۾ ٿين ڏينھ مين روئي ڪو ڪاڏي.

سوال:

1. مين وٽ ڪي هتو؟
2. هون ڪيڻ گيو تو؟
3. گهيتڪي نان ڪوڻ ڪائي گيو تو؟
4. گهيتڪي را ڪي پيا تا؟

آسن داس، پگت ماوو آن جهامن داس.

لکڻ واڙا:

3 چونرو

پُراڻي جُگ ري وات آهي، ته هيڪي گان ۾ هيڪ ماڙهو آن اُئي ري ڏوسي راهتا. اُٺان آپ ري گان ۾ هيڪ آپ ري بيسن سارون چونرو ناهيو تو. جيڪي ۾ ڏس سانپڙين آن سوڙهي مل هيڪ سو ڪايا هتا. سڻيان آن ڪپان رو چاجو ڏنهل هتو. آن پنجاه ڏورين چڪل هتين. چونري ۾ هيڪ ڌر آن به ڌرين چڙهل هتين. آن اوتو پڻ چڙي رو گهتل هتو. اُئي ۾ سوئي سڪ ڪرتا. جام سني هوا آئي. آن اونهاري ۾ او نڍو راهتو. ورساري ري تائي جڏهين جام ميه آيو. تڏهين اُئي تائي هيڪ پاسو چونري رو ڪري گيو. سڄي رات اُٺان نان ميه ڪٽيائين. آن سڄائي گيا آن رلين پجي گي. پجي اُٺان نان رات سڄي جام سي لگو. آن سي لگڻ ري ڪري او گهڻا بيمار ٿي گيا. آن پجي ڊاڪٽران وٽ علاج ڪراڻ سارون گيا. آن اُٺان نان ڊاڪٽري جام ڦريا پچاري رو اُٺان وٽ اوڍڻ سارون رلي ٿي ڪو بچي.

سوال:

1. ماڙهو آن ڏوسي ڪي ناهيو؟
2. ميه ۾ اُٺان ري چونري نان ڪي ٿيو؟
3. اُٺان نان سي لگڻ سين ڪي ٿيو؟
4. چونرو ناهڻ ۾ ڪي ڪي لگي تو؟

لکڻ وارا: لال پونجو، حاڪم، امولڪ آن پٽو مل.

4 اوتاري رو چونرو

آسان ري گان ۾ گهٽائي چونرا آهين. پڻ اوتاري رو چونرو جام سُنو آڻ وڌو آهي. اُوئي چونري ۾ درگها درگها ملَ آڻ پتان مٽي رنگ را چترَ ڪڍل آهين. اُوئي اوتاري ري چونري ۾ ڏسان ڏسان را مِجمنَ آئين تا. آڻ سَگهڙ ماڙهو اُوئي چونري ۾ گُجهارتان ڪچيرين آڻ وارتائين ڪرين تا. آڻ سَجائي ماڙهو هيڪي پيجي نان سَمها پينل هوئي تا. آڻ چونري ري وچ ۾ جوت ٻاري. سِياري ري ڏينهان ۾ وارتائين گُجهارتان گُڙها سَنپري سَنپري ماڙهو اُت سُوئي رهي تا. هيڪي ڏينھ ڪي ٿيو تہ اوچتو چونري ۾ آڏي رات ري جوت لڳي. ماڙهو پيجي ٻاهر نَسريا. سُنو چونرو ٻڙي رڪ ٿي ڪيو.

سوال:

1. چونرو ڪيھڙو ٺاھل ھتو؟
2. چونري ۾ ڪوڻ آتا؟
3. چونري نان جوت لڳڻ سين مِجمنَ ڪيڻ ڪيا؟
4. چونري نان جوت لڳڻ سين ماڙهوٺان ڪي ڪريو؟

لِڪڻ وارا: ڏنجي مل، چمن جاني آڻ هيماڇ.

5 جڳ آن ڳلاس

جڳ آن ڳلاس هر ٿاڻي آسان نان پاڻي، ڏڏ آن جوس پيئڻ ري ڪم آئين ٿا. جڳ آن ڳلاس آسان ري گهر جان پني ۾ پڻ ڪم آئين ٿا. جڳ آن ڳلاس ٻاريا جان وڏا ماڙهو ڪڍي سگهي ٿا. جڳ آن ڳلاس ڀلا نانه آهي آن گهر رو سينگار پڻ آهي. جڳ آن ڳلاس آسان ري گهر ۾ تيبڻ تي رکڻ روپارا لڳي ٿا. جڳ آن ڳلاس آسان ري گهري نان هوئي تو آسان ري هيٽي اڏوري آهي. جڳ آن ڳلاس آسان ري اوتاري ۾ سدائين رکڻ هوئي ٿا. جڳ آن ڳلاس پڻ اوتاري ۾ آهي ٿا او پاڻي پئي سڪ ڪري ٿا. جڳ آن ڳلاس بنا آسان رو گهر ڏندارو آهي. جڳ آن ڳلاس گهر رو وڏو سينگار آهي.

سوال:

1. جڳ آن ڳلاس گهر رو ڪي آهي؟
2. جڳ آن ڳلاس نان ٻاريا ڪي ڪري ٿا؟
3. گهر ۾ جڳ آن ڳلاس ڪٿي رکڻ آهي؟
4. جڳ آن ڳلاس گهڻان نمونان را هوئي ٿا؟

ماوو پگت، آسن داس آن جمن داس.

لکن واڙا:

6 ڪائي رو جگ آن گلاس

هيڪي گان ۾ به چوڪرا هئا. آن اُٺان ري آيت ۾ ڏاڍي دوستي هتي. آن او اسڪول ۾ پڻ پيرا پڙهتا آن پيرا اسڪول جاتا. موڪل ري ٿاڻي جڪو اُٺان ۾ موهر گهري رو آتو تو او روٽي ڪو کاتو. جتي سڌي اُٽي رو بيجو دوست ڪو آتو. جڏهين او آتو تڏهين او بهي پيرا ٿي روٽي کاتا. اُٺان نان جڏهين گهر سين ڪرچي جڙتي تو او ڪينهڪ ڪپاتا آن ڪينهڪ بچت ڪري رکتا. آن جڏهين شهر گهمڻ جاتا تڏهين آپ ري ما ٻاپ سين موڪل لي جاتا. پچا آتي آپ ري امان آن ٻيهن سارون ڪينهڪ سين پڻ لي آتا. آن اجايو ڪرچ ڪو ڪرتا. سدائين اُستاد آن وڌان ري اجت ڪرتا. هيڪ ڏينھ اُٺان آيت ۾ صلاح ڪري ڪهيو ته، آج ائين هيڪ جگ آن گلاس لي هلان. پچي اُٺان ڪائي را جگ آن گلاس ليا آن او آئي لاري ۾ چڙهيا. جڏهين ائينان رو اُترڻ رو استاپ آيو. تڏهين او اُتري آپ ري گهران سمهان روانا ٿي ڪيا. آن رستي ۾ جاتي جاتي جگ آن گلاس ري يادگري آئي. تڏهين جوبو ته جگ آن گلاس تو لاري ۾ وسري ڪيا. آن لاري ائينان سين الاهي آرگي ڪئي پرهِي. اي بهي لاري پُنيا پجتا پجتا ڪيا پڻ لاري رسڻ ڪو ڏنھانتي. اي پريشان ٿي گهري آيا. آن اُٺان گهري روٽي پڻ ڪو کاڌي. ڪي ته، اُٽي ڏينھ او شهر گهمڻ سارون آپ ري مائٽران سين موڪل لي ڪو ڪيا تا. آن ڏک ۾ اُٺان نان رات ري اُونگھ پڻ ڪو آئي.

سوال:

1. به چوڪرا هئا او آيت ۾ ڪي ٿيتا؟
2. بچل ڪرچي ۾ اُٺان ڪي ليو؟
3. جڏهين لاري سين اُتريا تڏهين ڪي ٿيو؟
4. لاري ري جاڻ سين پچي چوڪران ڪي ڪريو؟

لکڻ وارا: ماوو پگت، آسن داس آن جمن داس.

7 هُون هيڪ ڪٽ آهان

مانهجي پيداس وڻ ري آهي. هُون روهيڙي ري لڪڙي سين پلي لگان ٿي. اَن ماڙهو مانهجي لڪڙين وڏي آري تي لي جائي تا اَن مانهجي لڪڙي نان چيري جندري اُتاري تا. اَن پچي مانهجي لڪڙي سين نموني نموني را پاڳا اَن ايسان ناهي تا. اَن ايسان اَن پاڳان تي نموني نموني را مين تي چتر ڪڍي اَن رنگ ڏي تا. اَن مينان واڻ سين وڻي اَن وڏاڻ گهٽي تا. پچي واڍا مينان ويچي تا. اَن ماڙهو مينان لي جائي تا. ڪي ته، هُون ماڙهوٿان ري گهر رو سنيگار ٿيانتِي. اَن ماڙهو، ڏوسين جان ٻاريا مين مٿي سوئي تا هُون اوٿان نان آرام ڏيانتِي. اَن هر ڪيڙي ڪنٽي سين اوٿان نان بچائون ٿي. اَن جت آئي اُت مينان ڇڏي ڏين تا. هُون ڪاڙهي ۾ پئي پَٽان هُون ڪي ڪران هُون مجبور آهان مانهجي جبان ڪو آهي. اِيئي ري ڪري هُون ٻولي ڪو ٿي سگهان. تڏهين هُون ڪاڙهي ۾ پئي پَٽان.

سوال:

1. هُون ڪي آهان؟
2. هُون ڪيهڙي لڪڙي ۾ نهان ٿي؟
3. هُون ڪيهڙي ڪم آئون ٿي؟
4. هُون ماڙهوٿان نان ڪهڙو سُڪ ڏيانتِي؟

لِڪڻ واڙا: عالم چند، ڪرمڻ سينگ، چندر اَن راجش ڪمار.

8 کت تي جهڳڙو

هيڪ ڏينھن ري وات آھي. تہ ھون آن مانھجو آبا شھر وادي ري ھت تي ڳيا. آن وادي ري ھت تي آسان ھيڪ سڻي کت لئي. آن پڇي آسين کت کڻي گھري آيا پي، تو رستي ۾ آتي آتي ٽڪر لڳي. آن کت جھري گئي. پڇي ھون آن مانھجو آبا ٽڪرا ٻوھاري گھري کڻي آيا. تڏھين گھران واران آسان نان پڇيو اي ڪي ٿيو آھي. تڏھين مين آن مانھجي آبا وات ڪري سنڀرائي. آن مانھجي آبا ڪھيو کت مين لئي آھي. آن مين ڪھيو کت تو مين لئي آھي. ائي وات تي آسان بيان رو جهڳڙو ٿيو. آن کت رستي ري وچ ۾ رکي آت ۾ وڙھڻ لڳا. تہ اوچتي ھيڪ لاري تڪي پي آئي آن اوئي آئي ٽڪر ھڻي، ھون آن مانھجو آبا وڙھي وڙھي ٿڪا، پڇي کت نان جوٿان ڪي! تہ کت جھري گئي. کت را پاڳا کڏي ۾ پيا تا. آن کت رين ايسان پڪي تي پين تين. پڇي ھون آن مانھجو آبا کت مٽي ڪو سوتا پت تي سوتا. پت تي سوٽن سين آسان نان سڻي اونگھ ڪو آئي.

سوال:

1. ھون آن مانھجو آبا ڪيڻ ڳيا تا؟
2. آسان وادي ري ھت تي ڪي ليو؟
3. کت کت رکي تي؟
4. کت نان آسان ڪي ڪريو؟

لکڻ وارا: لال پونجو، حاڪم، امولڪ آن پتو مل.

9 آنڊ رو وٺ

مين مانهجي گهر ري پاسي ۾ هيڪ آنڊ رو وٺ پوڪيو تو. اُوئي نان هُون روجاني پاڻي ڏيتو آن وٺ ڏينهان تي وڌتو گيو. پڇي اُوئي ۾ اِتو ته پور لگو. جڪو وات ڪرڻ سين ٻاهر هتي. آن ڪينهڪ ڏينهان سين پڇي اُوئي ۾ اِتي انٻڙين لگين. پڇي مين ڪي ڪريو ته، آنڊ ري چاري پاسي هيڪ وڏي واڙ ڏنهي، اِئي ري ڪري ته مال پيجو آنڊ نان ڪائي جائي. هيڪ رات آسين سجائي گهر ۾ سٽا تا. اُوئي رات چور پڻ آنڊ توڙڻ آيو. آن مٿي رات پڻ اُتاري هتي. آن چور لڪتو لڪتو جائي آنڊ توڙڻ لگو. آن اوچتي مانهجي اُونگه ۾ آنڪ ڪلي، آن جوٿان ڪي ته چور آنڊ پيو توڙي آن هُون ڏنڊو ڪٿي چور وانسي ٿيو. آن چور جين واڙ ٿيو تو جائي ڪٿان ۾ ڪريو. آن هڙي ڪڍي جائي مين چور نان جهليو. پڇي ڏاڍو ڪٽيو. ڪٽتي ڪٽتي ري وچ ۾ چور مانهجي هٿان سين ڇڏائي آن پڇي گيو. هيڪ ڏينه اهڙي واٽوڙ آئي جڪي سين مانهجي آنڊ رو وٺ ڪري گيو. آن جڪو آنڊ لڳل هئا. او پاڻي ۾ تري گيا. ننڍيان ٻاڙيان او آنڊ پاڻي ۾ چنڊي کاڌا، آن آنڊ ڪائي ڏاڍا راجي ٿيا. آن منان ڏاڍو ڏک ٿيو.

سوال:

1. وٺ نان روجاني ڪي ڏيتو؟
2. آنڊ ري وٺ ۾ ڪي لگو تو؟
3. چور ڪي لين آيو؟
4. وٺ آسان ري ڪهڙي ڪم آئي تو؟

لکڻ واڙا: عالم چند، ڪرمڻ سينگ آن راجيش ڪمار.

10 گهر ري پاسي ۾ پورڙي

آسان ري گهر ري پاسي ۾ هيڪ وڏي پورڙي پيٽل هئي. او پورڙي جام وڏي هئي. آن اُئي ۾ آسان را ٻاڙيا لوڏ ٻڏي لوڏا کاتا. آن اُئي پورڙي ۾ جام گهڻا مڻا پور لڳتا. آن آسين لڏتا لڏتا پور چُونڊي کاتا. آسان را ٻاڙيا ڪڏهي ڪڏهي پوران مٿي آيت ۾ وڙهتا. آن پورڙي تي چڙهي پيڙيو رانت پڻ رمتا. جڏهين رات ٿيڻي تڏهين اُئي پورڙي ۾ رات ري ٿاڻي پڪي آئي هيسا. آن نموني نموني رين ٻولين ڪرتا. هون آن ٻيجا ٻاڙيا اُئي پورڙي هينا پيسي ڪچيري ڪرتا. گيت گاتا رانت رمتا. هيڪ ڏينھ ڪي ٿيو تہ، ميه پيڙي آهيڙي وائور آئي چڪي ۾ آسان ري پورڙي پاڙها نسري جائي آرگي ڪري. پچي آسان ڪي ڪريو تہ، گان ري ماڙهوٿان نان پيرا ڪري اُئي پورڙي نان گيسلي جائي اُئي ري اُئي هند مٿي لڳائي. مٿي ميه ورسو ڪينھ ڏينھان ۾ پورڙي وڙي سائي ٿي آئي. آن سال سين پچي وڙي اُئي پورڙي ۾ پور لڳو. آن پور ٿيا آن آسين ٻاڙيا پيرا ٿي پور کاتا.

سوال:

1. اُئي پورڙي را پور ڪهڙا هتا؟
2. پورڙي تي ڪوڻ آئي هيسا؟
3. پورڙي ري هينا ڪوڻ ڪچيري ڪرتا؟
4. ميه آيو اُئي ٿاڻي ڪي ٿيو؟

لکڻ وارا: هاکم جي، پلجي پگت آن کانجي جي.

11 رُوپاري گُڏي

مانهجي گُڏي نان لوڌ ۾ لوڌان ٿي. مانهجي گُڏي ري لوڌ ڪٽ ۾ ٻڌل آهي. گُڏي نان لوڌي لوڌي هُون اُونگهاران ٿي. اَن مانهجي گُڏي نان هُون تيزان ٿي. اَن مانهجي گُڏي نان رانت رَمائون ٿي. هيڪ ڏينھ هُون مانهجي گُڏي نان گهر ۾ چڏي پاڻي ڀرڻ گئي ٿي. اَن هُون پاڻي ڀري پڇي آئي. اَن جوئان ڪي! مانهجي گُڏي لوڌ ۾ آهي ڪونهي. اَن ايتيا اُوها هُون گُڏي نان جوئي جوئي ٿڪي گئي. پَن گُڏي ڪو جُڙي تڏهين هُون روئڻ لڳي. گُڏي مانهجي جام رُوپاري هتي.

سوال:

1. مين وٽ ڪي هتو؟
2. گُڏي سين هُون ڪي ڪرتي؟
3. مانهجي گُڏي ري لوڌ ڪي ۾ ٻڌل هتي؟
4. رُوپاري گُڏي ڪي سِيان ري ٺاهل هتي؟

لکڻ وارين: رُوپان، پاگلي، سوڍي اَن ٻيري.

12 رَٻڙ ري گڏي

جڏهين هون ننڍڪي هتي. تڏهين مانجهو ابا مين سارون هيڪ رَٻڙ ري گڏي شهر سين لي آيو تو. اُن پڇي مانجهي امان اُوئي گڏي رو پيهرَن اُن پولڪو سيڙي ڏناتي. اُن مانجهي ڏاڏي اُوئي سارون لڪڙي رو هيڪ ننڍيو پينگهيو ناهي ڏناتي. اُن مين رانت رَمَ سارون هيڪ ديوي هينا پُنگليو ناهيو تو. پڇي مين گڏي اُن پينگهئي نان اُوئي پُنگليئي ۾ لي جائي رکيا. اُن کان رين نينگرڪين پَن مين وِت رانت رَمَ آتين. او پَن ٽِگڙڪيان رين گڏڪين ناهي لي آتين. پڇي اسين سجين نينگرڪين پيڙي ٿي رانت رمتين. اُن مانجهي گڏي سَڄيان گڏيان سين رُوپاري هتي. هيڪ ڏينھ هون مانجهي ڏاڏي پيڙي ڪان نان گئي. جڏهين هون مانجهي ڏاڏي پيڙي گهري پڇي آئي. اُن جائي جوئان تہ گڏڪي پينگهئي ۾ اهي ڪونهي. نياگو ڪُٽيو روڙڪين ڪري گڏڪي نان ڪُٽري ٽُڪريا ٽُڪريا ڪري ڇڏي. پڇي مين مانجهي گڏڪي ري ڏک ۾ اُوئي ڏينھ روتي ڪو ڪاڍي تي.

سوال:

1. گڏڪي ڪوڻ لي آيو تو؟
2. پينگهيو ڪي ناهيو تو؟
3. گڏڪي ڪي ري ناهل هتي؟
4. گڏڪيان نان رَمَ سارون ڪي ڪي ڪَڙو پي تو؟

ميaram پانچو

لِڪڻ وارو:

13 چُلھي رو جُھرڻ

مانهجو چُلھو مٽي رو ٺاھل آھي. ھيڪ ڏينھ مانھجي گھري مَڄمان آيا تا. اَن مانھجي ڏوسي چانھ ڪَرڻ سارُون اُٺي جائِي چُلھي ۾ جوت ٻاڙيانتي. اَن ديگڙي ڪُٽي چُلھي تي رڪيانتي. اَن جڏھين چانھ اُڪرڻ لڳي. تڏھين او ڪاڍو ڪُٽي جور سين چانھ ري ھندي ۾ ڦيربانتي. جين جور سين ڪاڍو ڦريانتي. تو چُلھي رو مارينگ جُھري ڳيو. اَن چانھ جائِي مانھجي ڏوسي ري پگ مٽي ڏري. اَن مانھجي ڏوسي رو پگ پڙي ڳيو. تڏھين اُوئي آئي مَڄمانان نان ڪھيو اُوھان ري ڪري مانھجي ڏوسي رو پگ پڙي ڳيو آھي. ھي اُوھين پئيسا ڏيو تہ ھون مانھجي ڏوسي رو علاج جائِي ڪرائون. مَڄمانان ڪھيو تہ، چانھ پياڙي ڏئي مُرگوئي گلي پڙھا پيا. اين ڪھي مَڄمان اُٺي ھليا ڳيا. اَن ھون ڏوسي نان ڊاڪٽر وٽ لي ڳيو اَن علاج ڪرايو.

سوال:

1. مانھجي گھري ڪُون آيا تا؟
2. مانھجي ڏوسي ڪي پي ڪريو؟
3. چانھ اُڪرڻ ري ٿاڻي ڪي ٿيو؟
4. پياڙي ۾ ڪي ٿيو. اَن مَڄمان ڪيڻ ڳيا؟

لِڪڻ واڙا: پُٽو مل، پرتاب، اَن چندر ڪمار.

14 چُلهو

هڪ ڏينھ آسین سڄائي گھر نان ڍڪي روئين کڻي کيتر تي ڳيا. سڄو ڏينھ کيتر ۾ ڪم ڪري سانج را ٿڪا ٿي گھري آيا. اُن آسان نان ڪٻر ڪو هٽي تہ چُلهي تي رُڀ ڏُڙل آهي. اُن وانسي ڪُتان ڏُڙل رُڀ نان چٽي چٽي چُلهي را مارينگ ڪوتري ڪڍي ڇڏيا. اُن آسان سڄان نان بک پڻ ڄام لڳي تي اُن پريشان ٿي ڳيا. تہ روئين ڪي مٽي گھڙسان. پڇي مانهجي امان ڪڙهان رو هڪ جيهڙو تيهڙو چُلهو ٺاهيو. جڪي مٽي اڌ ڪچين اُن اڌ پڪين روئين گھڙي آسان نان ڏنائتي. اُن آسان او روئين ڪادين. پڇي مانهجي امان ڪهيو تہ، هڪ ڄاڻو ڄائي ڏاڪڻ ڏاهري ري تڙائي سين چيڪڙي مٽي ڪڍي لي آئي. پڇي مانهجو وڏو پائي تڙائي سين چيڪڙي مٽي ڪڍي لي آئي مانهجي امان نان ڏنائتي. اُن مانهجي امان هڪ سُو اُن پلو چُلهو ٺاهيو. اُن اُوئي چُلهي مٽي گھڙل روئين ڄام سُنين هتين اُن آسین سڄا ڪائي ڍاڍيا.

سوال:

1. چُلهو آسان نان ڪيهڙي ڪم آئي تو؟

2. چُلهو ڪيهڙي سَيان سين ٺهي تو؟

3. آسین ڪيڻ ڳيا تا؟

4. پڇو اُن سين ڪي ٿيو؟

لِڪڻ واڙا: ڏنجي مل، چمن جاني اُن هيماڙ.

15 پوهنگري ري جمار

هيك ڏينھ ھون ڏاترو ڪٿي ٻئي تي گئي. ان اُها ھون پوهنگري سارون دريان را تيلا وڌي لي آئي. ان پچي تيلا ڪڍي مين ڪاڙهي ۾ سڪايا. جڏھن تيلا سڪي ڪيا تڏھن مين هڪ پوهنگري ٺاهي. ان پوهنگري نان مين مٺ جهلڻ ري جگها تي رتي ڌوري سين ٻڌي. پچي ھون مانھجي پوهنگري سين ھون لوڙھو ان مارگ پوهاران تي. ان مانھجي پوهنگري پاڙي واڙين ڌوسين منگي لي جائين تين. ان پوهنگري سين پوهارو ڪڍي ھون پاڻيھاري مٿي رکان تي. پوهارو ڪڍي ڪڍي نيٺ پوهنگري پري گئي. پچي ھون وڙي درپ ليڻ گئي پڻ درپ ڪو جڙيا. پچي مين مانھجي ڏئي وٽ ڪجي ري هڪ پوهنگري منگائي. او مين سارون هڪ سني پوهنگري لي آيو. ان پچي اوئي پوهنگري سين اوٽو پيجو پوهاري هڪي جگها تي رکي ڇڏي. ان کان واڙين پوهنگري منگڻ آئي ھون ڪو ڏيتي.

سوال:

1. پوهنگري آسان ري ڪيھڙي ڪم آئي تي؟
2. پوهنگري ڪيھڙي ڌوري سين ٻڌل هتي؟
3. نيٺ ڪي ٿيو؟
4. مين پوهنگري ڪين ٺاهي؟

لکڻ واڙين: عالمان، پٺاڻي، مصران ان سٽو.

16 کجی ری پوهنگری

ٿڙ ۾ آسان وٽ کجی ڪو تا ٿي. هیک ڏينھ مین مانھجي ڏئي نان ڪھيو تہ، جڏھين آھين سلام ڪوٽ
جائو. تڏھين هیک کجی ری پوهنگری لیتا آيا. هُون ڪتا ڏينھ ڏوسیان سین پوهنگری منگی منگی گھر رو
پوهارو ڪڍيس. هیک ڏينھ مانھجو ڏئي سلام ڪوٽ گیو. اَنَ کجی ری سُني پوهنگری لی آيو. اَنَ پچی ګان رین
ڏوسین پوهنگری نان جوڻ سارُون آئین. هیک ڏينھ ٽڪڙ ۾ مین پوهارو ڪڍي اَن پوهنگری اوتي مٿي ڇڏي ڏنهي.
هُون تڙهي مٿي پاڻي ڀرڻ گئي. اَن اُئي ڏينھ میھ اھڙو گھاتو آيو جڪو هُون پچی تراپو ٿي گھري آئي. اَن پاڻي را
گھڙا رکي پوهنگری نان جوڻ لگی، پَن پوهنگری ڪو جڙي. اَن پوهنگری میھ ری پاڻي ری ننڍي ۾ تري الائي
ڪيڻ گئي. اَن مِنان الاهي ڏک ٿيو. جي هُون پوهنگری نان سولي جگھا تي رکي جائو تو ٺيڪ هتو.

سوال:

1. پوهنگری ڪي وٽ منگڻ جاتي؟
2. پوهنگری ڪاه سین لی آيو؟
3. پوهنگری ڪي ری ٺھیل هتي؟
4. پاڻي ڀرڻ گئي تي پچی ڪي ٿيو؟

لکڻ وازو: میارام پانچو

1 ڪارو گڏهي

هڪ ماڙهو هتو چڪي روئون ڪاجو هتو. اُوئي رو هڪ ڪارو گڏهي هتو. اُن اوڪن سين ڪولهو هتو. ڪاجو پڻ هڪي اُنڪ سين ڪاڻو هتو. اُن ڪاجو روح گڏهي مٿي گدرا کڻي ڪان ڪان ۾ ڦري ڄائي ويڇتو. اُن ڪاجي رو دندو ڄام سُنو ٿيتو. اُن ڪاجو آپ ري پڄان رو سڦر ڪُڏر ڪرتو. هڪ ڏينھ ڪاجي را گدرا کڻي ڪيا. اُن ڪاجو هڪ گدران ري واڙي تي ڪيو. اُن اُت هڪ گدران ري واڙي رو رڪواڙو ماڙهو پڻو تو. اُوئي روئون راجو هتو. ”تڏهين ڪاجي راجي نان ڪهيو پايا مينان سُنا سُنا گدرا ڏي.“ اُوئي سُنا سُنا گدرا چُونڊي اُوئي نان پوريئي ۾ گهٽي ڏنانتِي. اُن ڪاجو گدرا کڻي ڪان ۾ ويڇڻ ڪيو. گدرا ويڇي ڪاجو گهران سمهون روانو ٿي ڪيو. اُن او وڏي ۾ گڏهي نان ڪٽڪاري ڪرتو پي آيو. اُن اُتي اُتي ڪاجي نان ڪٽڪاري وسري پري گئي. تڏهين ڪاجو زمين ڪوترڻ لڳو. زمين نان ڪوتري ڪوتري ڪڏا هڻي ڇڏيا پڻ ڪٽڪاري اُوئي نان ڪو جڙي. تڏهين اُوئي وٽ هڪ ماڙهو آيو. اُن ماڙهو ڪهيانتي پايا تون ڪي تو جوئين. تڏهين ڪاجي وڙتي ڏي ڪهيانتي پايا مانهجي ڪٽڪي گوراڻي پري. اُن پڇي او ماڙهو پڻ اُوئي پيرو جوڻ لڳو. ٿوڙهي دير ۾ اُوئي ماڙهو گڏهي نان ڪٽڪاري ڪري پريو ڪريانتي. تڏهين ڪاجي ڪهيو او پايا ڪٽڪاري تنان جڙي آهي. هي تو مينان ڏي.

سوال:

1. ڪاجو روح گڏهي مٿي ڪي ويڇتو؟
2. هڪ ڏينھ ڪاجي را ڪي کڻي ڪيا؟
3. ڪاجو گدرا ويڇي ڪي ڪرتو؟
4. هڪ ڏينھ وڏي ۾ اُتي ڪاجي نان ڪي ٿيو؟

لکڻ وارين: عالمان، پناڻي، مصران اُن سَنو.

2 کبوتر گهوڙو

کانجي رو هيڪ گهوڙو هتو. اُوئي رو نُون کبوتر هتو. کبوتر گهوڙو هلڻ رو جام سُنو اَن سورهو هتو. اَن جڏهين ڪيڻ جاتو تڏهين اُوئي مٿي سونَ را سَنج ڪري جاتو. اَن کبوتر گهوڙو سوئاران رو گهمال هتو. اَن وڏا وڏا ملاڪڙا ڪٽي آتو. هيڪ ڏينھ ڪانجي آپ ري گهوڙي نان ملاڪڙي ۾ پڄائي پڄائي سانج رو گهري آيو. اَن گهوڙي نان ٻڌي سڄائي سُوئي رهيو. اَن رات ٿاڻي ڪُهر نان گهوڙي نان ڪهي ٿاڻي چور چوڙي ڪيا. جڏهين ڏينھ اُگو تہ جوئي گهوڙو کونتي سين ٻڌل آهي ڪونهي. پڇي ڪانجي گهوڙي را پڳ ڪٽي روانو ٿي ڪيو. هلتِي هلتِي وڌي ۾ بيان گهوڙان تي بہ ماڙهو پيرا ٿيا. اُوٿان نان پيچاري پڇيانتِي تہ اوهين ڪٿ تا جاتو. تڏهين اُوٿان ڪهيو آسين پٽيلان ري گان جاتون تا. تڏهين ڪانجي ڪهيو منان پڻ پيڙو تيڙتا هلو. تڏهين اُوٿان ڪهيو آسين تنان ڪو تا تيڙي هُلان. اين ڪهي او تو روانا ٿي ڪيا. پڇي ڪانجي اُوٿان پُنيا پيادو روانو ٿي ڪيو. جڏهين او ماڙهو پٽيلان ري گان ۾ جائي پُگا. تڏهين ڪانجي پڻ پٽيلان ري گان جائي پُگو. پڇي گان ري پٽيل اُوٿان ري ڪاڻ پيڻ ۾ سُنِي ڪاتري ڪريانتِي. پڇي گان ري پٽيل اُوٿان نان ڪهيو تہ، اوهان ۾ ڪو پڻ نوي وات سنڀراسي اُوئي نان سوني را سَنج اَن هيڪ گهوڙو ڏٿيس. پڇي پٽيل آپ ري هيڪي مَنڇي نان ڪهيانتِي ڪو پڻ نوي وات ڪري سنڀرائي تو او تنان لڪي آهي. تڏهين ڪانجي نوي وات ڪريانتِي تہ، تاهجي ابا مين سين ترانبي ري اڪري لڪي ڪول ڪريو تو. مانهجي وڏ ڪنوار ڌڪري اَن سوني رو سَنج اَن گهوڙو تنان ڏٿيس. اَن ڪانجي ڪهيو هي او منان ڏي. اَن مَنڇي ڪتاب مٿي وات لڪيانتِي. اَن ڪانجي ڪهيان تي تاهجي ڪتاب ۾ پڻ لڪيل آهي. پڇي پٽيل ڪانجي نان سوني رو سَنج ڏنو. اَن پٽيل ڏنانتِي تہ ڪانجي سوني رو سَنج تو لي ڪيو. تڏهين ڪانجي نان پٽيل ڪهيو تنان نوي وات سنڀرائون. تون سوني را سَنج پڇا ڏي ڪانجي ڪهيو نيڪ آهي. پڇي پٽيل ڪانجي نان ڪهيو زمين رو وچ ڪهيو آهي. ڪانجي ڪهيو تون اُتر هيٺو هون چڙهان گهوڙي مٿي اَن پڇي تنان زمين رو وچ ڏسان. ڪانجي گهوڙي مٿي چڙهيو اَن پٽيل نان ڪهيان تي زمين مٿي ساريڪو ليڪو ڪڍ. اَن چاري پاسي ڪڇي آو. تہ زمين رو وچ ڪهيو آهي. تڏهين وڙي پٽيل هارجي ڪيو. اَن ڪانجي او رو او سوني رو سَنج اَن کبوتر گهوڙو ڪٽيانتِي. اَن پڇي پٽيل آپ ري وڏ ڪنوار نينگري نان ڪانجي سين پرڻائي اَن گهوڙي مٿي چاڙهي آپ ري گهران نان روانو ڪريانتِي.

سوال:

1. گهوڙي رو نُون ڪي هتو؟
 2. ڪانجي پٽيل سين ڪيھڙي وات ڪري؟
 3. ڪانجي رو گهوڙو ڪين چوري ٿيو؟
 4. ڪانجي ڪيھڙي سوال تي گهوڙو پڇو لي آيو؟
- لکڻ واڙا: ڏنڄي مل، يلجي مل اَن ڪانجي مل.

3 پڙهال چئون

لال ري جنم ڏينه ري خوشي هتي. آن لال رو ڪاڪو لال ري گهري آيو. آن خوشي ري ڏينه تي لال ري ڪاڪي لال نان هيڪ ننديو چئون آئي ڏنو. لال چئون نان پاڙي وڌو ڪريو. آن چئون رو نان هيرو رڪيائنتي. هيڪ ڏينه لال را مائيتڙ گهر سين باهر گيا تا. آن لال گهري هيڪلو هتو. آپ ري چئون هيرو نان ٻولي سڪاڻ لگو. هيرو نان هيڪ اکر سڪاڻان تي او اکر مدد هتو. هيرو چئون مدد اکر پڪو ڪريو. آن چئون ٻولڻ لگو مدد مدد. لال هيرو چئون نان ٻيجي ڏينه وڙي اکر سڪاڻ لگو. لال هيرو چئون نان ٻيجو اکر پوليس رو سڪايو. هيرو چئون پوليس رو اکر پڪو ڪريو. چئون ٻولڻ لگو پوليس پوليس. لال وڙي هيرو چئون نان ٻهي اکر پيڙا سڪايا. هيرو چئون ٻهي اکر پيڙا ڪهيا مدد پوليس مدد پوليس. جور سين هيرو چئون ڪهيو. لال ري گهر ري باهرلي پاسي به پوليس وارا پيتا تا. ٻهي پوليس وارا چيڪائي چيڪائي ڊوڙهي لال ري گهتي تي آيا. آن جور سين درواجو وڄاڻ لگا. لال چيڪائي سين درواجي تي باهر نسري آيو. آن به پوليس وارا گهتي تي پيتا آهي. اوتان لال سين پڇيو ته. اسان نان ڪي سڌ ڪريو. لال وڙتي ڏني ته مين اوهان نان ڪو سڌ ڪريو. آن پوليس واران ڪهيو ته، اسان نان ايئي گهر سين آواج آيو. مدد پوليس مدد پوليس. اسين تڏهين ڊوڙهي آيا اهان. لال وڙتي ڏني ته هون مانجهي چئون هيرو نان ٻولي پيو سڪائون. اي ٻولي مانجهي چئون هيرو ري آهي. پوليس وارا ٻهي لال تي ڏاڍا ڪاوڙيا. آن ڪيهڻ لگا ته چريا! چئون پڪي ماڙهو ري ٻولي ڪو تو ڪري سگهي. لال ري هيرو چئون پوليس واران سمهو ٻهي اکر ٻولي سنڀريا. ڇڪي تي پوليس وارا ٻهي ماڙهو حيران ٿي گيا. آن لال سين ماڻي منگي آن پوليس وارا وڙي پڇا گيا.

سوال:

1. لال نان ڪاڪي ڪي ڏنو؟
2. لال وٽ به ڪون آيا تا؟
3. لال هيرو چئون نان به اکر ڪيهرڙا سڪايا؟
4. پوليس واران نان ڪيهرڙو آواج آيو آن ڪي ڪهين تي؟

لکڻ وارا: لال پونجو، حاڪم، امولڪ آن ڀٽو مل.

4 موريو

جڏهن هُون نِنڊيو هتو. تڏهن مين مانهجي آبا نان ڪهيو ته مين هڪ موريي رو ٻڃيو جهلي آئي ڏي. پڇي مانهجو آبا جهنگ سين هڪ موريي رو ٻڃيو جهلي آيو. آن ٻڃيو مين آئي ڏنو. آن اُئي نان مين پاڙي پوسي وڌو ڪريو. موريو ڏاڍو سٺو پڪي هتو. موريو ميني ٻولي رو هڪ پيارو پڪي هتو. موريي ري پنڪان رو رنگ ڪاجريو، سائو آن ڪارو هتو. موريي را پگ ڪارا آن نس درگهي هتي. جڏهن ورسارو آتو ته موريو ڪڙهي ڪرتو. آن ميني ٻولي ٻولتو. موريو ڪڙهي ڪرتو تڏهن مين ڏاڍو رپارو لگتو. موريو باغان رو پڪي آهي. موريو گهر ۾ ٻولتو پلو لڳي تو. هُون موريي نان هٿان ۾ جهلي رانت رمتو. هڪ ڏينھ اوچتو ٻلي موريي پُنيا ٿئي. هُون ڊوڙهي آيو آن موريي نان ٻلي سين ڇڏايو. موريو چوڻ پڻ چڱي تو. آن موريو سَرپ رو پڻ دشمن آهي. موريو سَرپ نان جهلي جام اُونچو اُڏي جائي تو. آن اُها سَرپ نان هيٺو ڪري ناڪي تو. آن سَرپ مري جائي تو.

سوال:

1. موريو ڪوڻ جهلي آيو تو؟
2. موريو ڪيڙي رنگ رو هتو؟
3. هُون موريي پيرو ڪي ڪرتو؟
4. موريو سَرپ سين ڪيڙي حالت ڪري تو؟

لکڻ واڙا: لال پونجو، حاڪم، امولڪ، ڀٽو مل آن گورڊن.

5 نلڪو

آسان ري گان ۾ پاڻي ري جام ڪوٽ هتي. آن مال ري پيئڻ سارون پڻ پاڻي ري ڪوٽ هتي. آن هيڪ ڏينھ
گان ري ماڙھوٿان اي سلاھ ڪري تہ آپين سڃاڻي گان را ماڙھو پيڙا تي ڦوڙهي ڪري نلڪو لڳائون. پڇي گان
ري ماڙھوٿان ڦوڙهي ڪري گان ري پتيل نان ڏنهي. آن پتيل شهر سين هيڪ سٺو نلڪو لي آيو. آن مستري پڻ
پيڙو تيڙي آيو. آن آسان هيڪ سٺي جڳها جانچي اُت بورينگ ڪريو. بورينگ ڪرڻ سين اُت منو آن پلر پاڻي
نسريو. آن گان را ماڙھو جام راجي ٿيا آن ايشور ري نون ري خيرات ڪري. پڇي هيڪ ڏينھ نلڪو خراب ٿي
گيو. آن گان را ماڙھو ڏاڍا پاڻي سارون پريشان ٿي گيا. پڇي گان را بہ ماڙھو مستري نان تيڙڻ گيا. آن مستري
نان تيڙي آيا آن مستري نلڪو ٺاهي ڏنھانتي. آن راج وارا راجي ٿيا. پڇي هيڪ ماڙھو گڏهي نان پاڻي پياڙڻ آيو.
جڏھين گڏهي پاڻي پيئي ڍاڍيو تڏھين پڻوتان هڻڻ لڳو. پڻوتان هڻي هڻي اوچتي لت نلڪي ري هتي نان لڳي. آن
نلڪي رو هڻو جُھري گيو.

سوال:

1. نلڪي ۾ ڪيھڙو پاڻي نسريو؟
2. ڦوڙهي را پئسا ڪي نان ڏنھا؟
3. نلڪو ڪيئن جُھريو؟
4. گان ري ماڙھوٿان ڪيھڙي سلاھ ڪري؟

لکڻ وارا: عالمچند، ڪرمڻ سينگ آن راجيش ڪمار.

6 نلڪي رو سُڪ

آسان ري گان ۾ جام گهڻا ترها ڪوتريا پڻ پاڻي ڪارو لَوڻ جيهڙو نَسريو. اَنَ گان را ماڙهو ڏاڍا ڏکيا هئا. وچارا گڏهي تي جنترا ڪَئي اَنَ ڏاگان تي پڪالان ٻڌي جام الاهي آرگو پاڻي ڀرڻ جاتا. هيڪ ڏينھ آسان ري گان ۾ ايشور رو پيارو ماڙهو آيو. او اِئي گان ري پاڻي ري هالت جانچي اُوئي نان الاهي ڏک ٿيو. اَنَ اُوئي گان ري ماڙهوئن نان پيڙا ڪري ڪهيو. هُون اوهان ري پاڻي ري هالت نان جوئي اوهان نان پئيسا ڏيان تو. اَنَ اوهين گان ۾ پاڻي رو نلڪو لڳائو. تڏهين اُوئن ڪهيو، آسان جام ترها ڪوتريا پڻ مِني پاڻي رو ڪوئي ترهو ڪو تو نَسريو. تڏهين اُوئي ماڙهو ڪهيو هي اوهين نلڪو لڳائو. ايشور ڪَسي مِني پاڻي نَسري. اَنَ اُوئن مِستري نان مَنگائي نلڪو لڳايو اَنَ مِني پاڻي نَسريو. اَنَ گان واڙا الاهي راڄي ٿيا. اَنَ گان واڙا اُوئي ماڙهو سارون جام دعا ڪرتا تہ ايشور اِئي نان سُڪيو رڪي. گهڻا ڏينهان سين پڇي ايشور ري مَرجي تي زمين ڏُٻي اَنَ او نلڪو ڪاري پاڻي رو ٿي گيو. اَنَ گان واڙا وڙي اُوئي ري اُوئي سُوڙان ۾ هئا.

سوال:

1. گان واڙان ڪي ڪوتريا تا؟
2. ماڙهو گان واڙان نان ڪي ڏنهانتي؟
3. گان واڙان ڪي لڳايو؟
4. پاڻي آسان ري ڪيهڙي ڪيهڙي ڪم آئي تو؟

لِڪڻ واڙو: ميارام پانچو

7 مٽي رو ڏيئو

آسين ٿر را مارو ماڙهو اهان. ٿر ۾ آسان وٽ بجلي ڪو آهي. آسين رات رو ڏيئو ڏکائون ٿا. آن ڏيئو مٽي رو نهيل آهي. آن اوئي نان ڪونپار ناهي ٿا. آن آسين او ڏيئو ڪونپار وٽ لي آئون ٿا. آن ڏيئي ۾ آسين تيل گهٽان ٿا. آن ڏيئي ۾ وٽ پڻ ناهي گهٽان ٿا. ڏيئي نان ٻارڻ سارون باڪس ري تيلي ڏکائون ٿا. پڇي ڏيئي نان گهر ۾ سوجاڪو ڪرڻ سارون رکان ٿا. آن گهر رو ڪم ڪران ٿا. هيڪ ڏينھ مانھجي گھري مجمان آيا. آن مجمانان نان روٽي پي ڪارائي جڏھين روٽي ڪارائي رھيا. تڏھين مانھجي ڏوسي منان سڌ ڪريو. تہ ڏيئو لي چيڪو آو. آن مين پڇيو تہ ڏيئي نان ڪي تي ڪرين. تڏھين ڏوسي ڪھيو تہ، گهر سين رلين ڪيان آن مجمانان نان وڃڻ ڪري ڏيان. مانھجي ڏوسي رلين ڪڍتي بيھاجي پڇي ٻاھر نِسري آئي. تڏھين مين ڪھيو ڪي ٿيو. تڏينھ ڪھيانتي ويل هينا ڦونقاڙين پين ٿين. آن مين ڏيئو ڪٿي اگهو ڪريو تہ ڪارو سَرپ پينو آهي. مين ڏيئو ڪٽ مٽي رکي ڪيڏي ڪٿي آن سَرپ نان هڻي آن سَرپ مري ڪيو. آن اوچتو ڪٽ نان لوڏو آيو آن ڏيئو ڪٽ مٽي ڪريو. آن ڪٽ نان جوت لڳي گئي. رلين سجين پري گين مجمان پڇي ڪيا. آن آسين ٻهي افسوس ڪرڻ لڳا.

سوال:

1. ڏيئو ڪون ناهي تو؟
2. گهر ۾ ڪي ڏنو؟
3. ڏيئو ڪيھڙي ڪم آئي تو؟
4. آسين ٻهي ڪي ڪرڻ لڳا؟

لکڻ وارا: لال پونجو، هاکم، آمولڪ آن گوردن.

8 ذِيعُو

ڪينھڪ سالان اڳ ري وات آھي. تہ آسین تڙ ۾ راھتا اُوئي سال ميھ ڄام گھڻو ورسيو. آن آسان ٻاجري، گوٺار آن ٻيجو پڻ ڌان پوکيو. آن ڌان ڄام گھڻو ٿيو. پڇي مانھجو آبا ٻاجري آن گوٺار ڪٿي شھر گيو. ڪينھڪ گھر رو سامان لي آيو آن اُوئي پيڙو ذِيعُو پڻ لي آيو. رات ري ٿاڻي آسان گھري ذِيعُو جڳايو. آن ذِيعُو رو سوجھاڪو ڄام گھڻو ھتو. آن آسین ڏاڍا راڄي ٿيا. آن ذِيعُو ري سوجھاڪي تي آسین لڪڻ پڙھڻ رو ڪم ڪرتا. ھيڪ رات آسان اوٽي تي ٻيسي روٽي پي ڪاڌي آن ذِيعُو جڳيو پي. اوچتي اُت ھيڪ لُنڊي ڦرتي ڦرتي ذِيعُو ري سوجھاڪي تي آئي. آن منان چڪ ھٿيانتي. تڏھين مانھجو پاڻي لُنڊي نان ڏيڪي ھيڪ وڏي گيڏي ڪٿي آيو. آن لُنڊي نان ماربانتي. تڏھين آسان سوچيو تہ جي ڪڏھين ذِيعُو نان ھونت. تو لُنڊي منان پڻ ڌڪ ھڻي پڄي ڄانت.

سوال:

1. ذِيعُو نان ھونت تو ڪي ٿينت؟
2. ذِيعُو تي آسین ڪيھڙو ڪم ڪرتا؟
3. ذِيعُو آسین ڪھا لي آيا؟
4. ذِيعُو ۾ ڪيھڙو ڦاڻو آھي؟

عالمچند، ڪرمڻ سينگ آن راڄيش ڪمار.

لِڪڻ واڙا:

9 لاڏو آن لاڏي

هيڪ سال لاکو آپ ري پائي رو لگن لاڏي ري مائيتري لي گيو. تڏهين لاڏي ري مائيتران ڪهيو ته، هيٺان اسان رو هال ڪو آهي. هيٺان اسين ڪڻڪ رو لبارو ڪرڻ جئون پيا. آن ڪڻڪان سين پڇي نينگرِي رو ويهيان پيچسان. ڪڻڪان ري لباري سين پڇي لاکو وڙي لگن لي گيو. آن لگن لي جائِي اُٿان ري گهري پُگو. تڏهين او سڄائي روئي پيا. تڏهين لاکي اُٿان نان پُچيو ڪي ٿيو. تڏهين لاڏي ري پائي وڙتي ڏني ته مانهجِي بهين ويچاري رام ڪري گئي. تڏهين لاکي پُچيو اُئي نان ٿيو ڪي تو. تڏهين اُٿان ڪهيو ته اُئي گهي کاڌان تي تو. آن گهي کاڌ ري ڪري بيمار ٿي گئي تي. پڇي اسين ڊاڪٽر وٽ لي پي گيا. آن جاتي جاتي رستي ۾ دم ڏنهانتي. پڇي لاکو پريشان ٿي گهري آيو آن اُٿان نان سڄي هال ري وات ڪري سنڀرايانتي. آن او پن وات سنڀري ڏاڍا پريشان ٿي گيا. توڙي گهي ڏينهان سين پڇي لاکي آپ ري پائي رو پڇو ويهيان ڪريو. هيڪ ڏينھ او بهي پائي واھ تي جهلڻ گيا. جهلتي جهلتي واھ ۾ تراڻو ڪو آن بهي پائي واھ ۾ ٻڏي مري گيا.

سوال:

1. لاڏي نان ڪي ٿيو؟
2. لاکو ڪٿ گيو تو؟
3. لاکو آن لاکي را پائي ڪي ڪرڻ گيا تا؟
4. لاکي آن اُئي ري پائي نان ڪي ٿيو تو؟

لکڻ وارين: رُوبان، مُرادان، پاڳلي، ٻيري آن سوڍي.

10 لاڏي را لاڏ ڪوڏ

آسان ري گان ۾ هيڪ مسڪين ماڙهو هتو. اُوئي آپ رو ڏڪرو ڏاڍي لاڏان ڪوڏان سين پرتايو. پت ڏاڍو دام دوم وارو ڪريانتي. پڻ نيترو گهٽ پڙڻ سين سامياني آن پت رو خرچ ڪو وڙيو. پڇي ويچارو ڊارسن ڪري ڏڪري ري جان پرتاڻ گيو. ڏڪرو پرتايو ساڪرو وڙتر رو تائو ٿيو. ساسري پڻ آپ ري هال سارون ٺاهوڪو ڏيڄ ڏنهو. جڏهين ڏڪرو پرتائي پڇو گهري آيا. تڏهين او آپ ري ريتان رسمن سين وڌائي گهري لي آيا. لاڏي ري پائي آن پوجائي نان ارگا پيسارين تين. آن لاڏي ري ساسو لاڏي نان پرانڪي اٿي ڪلهڪيان تي ڇڏيائين. پڇي تل موهيا آن تل موهراڻي ۾ ساسو ڪهياڻي هون تنان بولي لي ڏئيس. لاڏي ڪهيو هون تنان ستاران وارو وگو لي ڏئيس. ٽنڊ ڪهيو هون تنان پولڪو سيڙائي ڏئيس. پڇي لاڏي آن لاڏي نان سيج ري ڪڏ ۾ ڇڏيا. جڏهين ساڪرو ڏينھ اُگڻ تي آيو تڏهين لاڏي ويهلي اُنئي ئي گهر رو ڪم ڪرڻ لڳي. ڪينھ ڏينھ مٿ سين پڇي لاڏي ري گهري لاڏي رو مجيري آيو. آن اُئي لاڏي نان ڪهياڻي ته اِهو آو آيين ليڪو چوڪو ڪران. آن مجيري ليڪو چوڪو ڪري لاڏي نان ڪهيو مانھجا ڪُل پنجاھ هزار رُپيا تين سمھان ٿي ڪيا آھي. آن هي تون مانھجو ھاري ٿي جوڙو ھڪل. آن تاهجي ڏوسي مانھجي مال رو چٽو ناڪي. لاڏي ڪهيو چٽو ناڪسي تاهجي ما. مجيري ڪهيو اين وڙي ڪين. لاڏي ڪهيو جي اھڙي سچار ھونت تو منان ڪو پيرٺانت. ڪي ته او روح رو آپ ري امان نان ڪم رو ڪاھتي تڏهين مونھ ٻاري ڪڍي آھي. آن ڪنان سين ٻوڙي آھي سنڀري ٺپ ڪو ٿي. آن اُنڪيان سين ڏيڪي پڻ گهٽ ٿي. تڏهين مجيري به لڙان هڻي ڦٽو ڪريو. آن ڪهياڻي. تين تو مانھجي نيمي ناس ڪري ڇڏي.

سوال:

1. مسڪين ماڙهو هتو اُوئي ڪي ڪريو؟
2. لاڏي ۾ ڪهڙا ڪلڇن هتا؟
3. مجيري هاري نان ڪي ڪريو؟
4. پڇي هاري ڪي ڪريو؟

لکڻ وارا: ماوو پگت، آسنداس آن جُمنداس.

11 ٽانڪٽي رو ريڊيو

هُون اَنَ مانهجو اَبا ٻُهي جاڻا هيڪ ڏينھ ميريُور خاص شهر گيا. اَنَ اُت ريڊيو وڃتو سَنپريو. تڏهين مين مانهجي اَبا نان ڪَهيو اَبا مينان ريڊيو لي ڏي. اَنَ هُون روئي هيٺو ڪريو تڏهين مانهجي اَبا مينان هيڪ پَنچ رُپئي وارو ريڊيو لي ڏنھانتي. اَنَ پڇي اُوئي ريڊئي ۾ روجاني گانا اَنَ ڪَبران سَنپرتا. اَنَ اُوئي ريڊئي ۾ آواج جام هتو. اَنَ پڇي ريڊئي ۾ روجاني آواج ٿوڙهيو ٿيتو گيو. پڇي اُوئي ريڊئي ۾ نوا سيل گهتيا تو آواج جام ٿي گيو. پڇي هيڪ ڏينھ ريڊيو ڪيتر ۾ لي گيا. اُت وِرانڊ ري ٿاڻي اُنڪوڻلي پاسي ڏاڍي وائوڙ اَنَ ميه آيو. پڇي هُون اَنَ مانهجو اَبا اُوئي ميه ۾ پڇتا پڇتا گهران سَمها پي آيا. ٿتي گڙان وارو ڏاڍو ميه آيو. پڇي مانهجي اَبا هيڪي هت ۾ ريڊيو جهليو. اَنَ پڇي هت ۾ مينان جَهلين تين. پڻ ميه اَنَ وائوڙ جام هتي. جڏهين اسين نڌي ري پاسي ۾ آيا تڏهين هُون پتري ڪي هيٺو ڪريو. تڏهين مانهجي اَبا مينان جَهلينتي. اَنَ ريڊيو هت وڇا پتري نڌي ري پاڻي ڪريو. اَنَ پڇي مانهجو اَبا ريڊئي نان جوڻ لڳو. پڻ ريڊيو ڪو جُڙيو اَنَ ريڊيو نڌي ۾ اِن ريتاڃي گيو جين ڪالھوڪو ڏينھ گيو.

سوال:

1. ٽانڪٽي ريڊيو ڪٿ ليو تو؟
2. ريڊيو ڪٿي ۾ ليو تو؟
3. ريڊئي رو آواج ڪتو هتو؟
4. گڙان وارو ميه ڪٿ آيو؟

لِڪڻ وارا: پانچارام، چمن جاني اَنَ هيمراج.

12 ٽيپ وارو ريڊيو

هيڪ ڏينھ مانھجو ابا ڪراچي سين وڃڻ وارو ٽيپ لي آيو. اُن اُوئي ۾ ريڊيو پڻ ھتو. ٽيپ ۾ ھون نموني نموني رين ريلان گھتي سنڀرتو. هيڪ ڏينھ مين ٽيپ ۾ قوجيا ري ريل گھتي سنڀري پي. وڃتو وڃتو ٽيپ بند ٿي گيو. اُوئي ڏينھ سين پڇي ھون روجاني ريڊيو سنڀرتو. اُن ريڊئي ۾ اھڙا اھڙا گانا اُن پُجن آتا. جڪو ھون اُوان نان من سين سنڀرتو. اُن ريڊئي ۾ اِتو آواج ھتو جڪو گان را ٻاريا گانا اُن پُجن سنڀرڻ سارون مين وٽ آتا. جتي سڌي گانا اُن پُجن وڃتا رھاتا اتي سڌي مين وٽ ٻاريا پينا ھوتا. هيڪ ڏينھ مانھجي گھري مانھجو ڪاڪو لال آيو. اُن اُوئي اتي سرت ريڊئي رو سچ بجلي ۾ ھڻيو اُن ريڊيو ٻري گيو. اُن مانھجو ڪاڪو آپ ري گھري ھليو گيو. جڏھين مانھجو ابا گھري آيو. تڏھين مين مانھجي ابا نان ڪھيو تہ. ڪاڪو لال مانھجو ريڊيو ٻاري گيو. اُن ھون رڙين ڪرڻ لڳو. پڇي وڙي مانھجي ابا اُوئي ريڊئي نان ناھي ڏنھانتي. اُن ھون وڃاتو.

سوال:

1. مانھجو ابا ريڊيو ڪھيا سين لي آيو تو؟
2. ريڊئي ۾ ھون ڪي گھتي وڃاتو؟
3. ريڊيو رو آواج سنڀري ڪوڻ ڪوڻ آتا؟
4. ريڊيو ٻرڻ سين پڇي ڪي ٿيو؟

لکڻ وارو: ميارام پانچو آن ڌنجي مل

13 مانھجو جھيرٿو

مانھجو جھيرٿو ڪُونيٽ ري پاھڙ ري لڪڙي رو ٺھيل ھتو. اُوئي جھيرٿي سين ساڪڙو ويھلو مانھجي ناني مِنان جھڻ جُھگي ڏيتي. اَن ھون پيئي ڍاٻتو. اَن سانج ري ٿاڻي ناني نان جور ڏيتو. مانھجي جھيرٿي ري جھڻ ري سڄائي ماڙھو واکاڻ ڪرڻ آتا. تڏھين مانھجي ناني جھڻ رو ڪلاس پري ڏيتي. اَن جھيرٿي ري واکاڻ ڪرتا. ھيڪ ڏينھ مانھجي ناني جھڻ جُھگي جھيرٿو اوتي تي ڦٽو ڪري گئي. تڏھين وانسي ڪُٽي مڪڻ ري ڏپ سُونگي جھيرٿي نان ڪُٽي گئي. تڏھين ھيڪي ماڙھو ڪُٽي نان ڏنانتِي. اَن ڪُٽي سين جھيرٿو ڇڏائي آپ ري گھري لي گيو. جڏھين مانھجي ناني پڇي آئي. تڏھين رُگو جھڻ رو ماٿلو پيو تو. اَن مانھجي ناني نان ڏاڍو ڏک ٿيو. اَن پڇي وڙي ھيڪ نَوو جھيرٿو شھر سين مَنگايانتي.

سوال:

1. جھيرٿو ڪيھڙي لڪڙي رو ھتو؟
2. جھيرٿي سين مانھجي اَمان ڪي ڪرتي؟
3. جھيرٿو ڪُون ڪُٽي گيو؟
4. مانھجي اَمان جھڻ نان جُھگي ڪي ڪرتي؟

لِڪڻ واڙا: پُٽو مل، چنڊر ڪمار اَن پرتاب.

14 جهيرٿو

ايشور ري ڪرپا سين آسان وٽ ڏڌ پيئڻ سارون مال پيجو جام هتو. پڻ جهڻ جهڳڻ سارون آسان ري گهر ۾ جهيرٿو ڪو هتو. هيڪ ڏينھ مانھجي ڏاڏي مانھجي ڏاڏي نان ڪھيو. اڀڻي گھري جهڻ جهڳڻ سارون جهيرٿو ڪو آھي. اُن جهڻ ڪي سين جھگان. تڏھين مانھجو ڏاڏو جھنگ ۾ گيو، اُن ٻورڙي ري پاھڙ ڪوتري لي آيو. پڇي مانھجي ڏاڏي ٻورڙي ري پاھڙ نان چلي ڇھ تاڙيان وارو جهيرٿو ٺاھيائتي. پڇي جهيرٿي نان واڙ ۾ سُڪايائتي. جڏھين جهيرٿو سُڪي تيار ٿي گيو. پڇي مانھجي ڏاڏي جهيرٿي سين جهڻ جھگين تي. اُن آسان ٻاڙيان نان ڏنھائتي. اُن آسين جھڻ پيئي ڏاڏا ڍاپيا اُن پاڙي واڙا پڻ جھڻ لي گيا. هيڪ ڏينھ مانھجو ڏاڏو ڪاوڙيو. تڏھين جهيرٿو ڪٿي مانھجي ڏاڏي ري مٽي ۾ هٽيائتي. اُن جهيرٿو جھري گيو. اُن مانھجي ڏاڏي رو مٽو جهيرٿا جهيرٿا ٿي گيو.

سوال:

1. آسان ري گهر ۾ ڪي ڪو هتو؟
2. جهيرٿي ربن تاڙين ڪٿين هتين؟
3. جهيرٿي نان ڪٿ سُڪايو تو؟
4. ڏاڏي ري مٽي ۾ جهيرٿو هٽڻ سين پڇي ڪي ٿيو؟

لِڪڻ واڙا: ڀٽو مل، چندر ڪمار اُن ڀرتاب.

15 ڪوڙ اوندرو

هڪ سال ورساڙي ري ٿاڻي مين آپ رو ڪيتري ڪيڙيو. ڪيتر ڪيڙتي ڪيڙتي زمين ۾ هڙ سين هڪ اوندرو نسرڀو. آن او اوندرو مين سين ڪيڙي پيو آن ڪيتر ۾ هڪ نوو پل ٺاهيائين. پڇي آسان ري ڪيتر ۾ ڪو پڻ ڏان را سڀا نسرڀو اڻان نان ڏينھ رات ڪٿري ڪاڻي ڄاڻي. پڇي مين سوچيو ته اوندري رو ڪوئي بلو ڪرڻو آهي. پڇي هڪ ڏينھ هون چيلهار شهر سين لهو ري هڪ ڪڙڪي لي آيو. آن ڪڙڪي ۾ روڻي گهڻي پل ري پاسي ۾ رڪي ڇڏي، پڻ اوندرو هرامي هتو ڪڙڪي ۾ نان قاسي. آن اوندرو ڪڙڪي نان ڏيڪي پڇي پاسي آرگو هڪ آپ ري نسرڻ رو پل ٺاهيائين. ڪي پاسي نسرڻ رو پل ٺاهيائين تو اڻي پاسي ٻاجري وڏي ٿي گئي ٿي. جڏهن ٻاجري پڇي تيار ٿي گئي. تڏهن اڻي جگها تي ٻاجري نان وڏي هڪ وڏو ڍڳلو ٺاهيو. آن ڍڳلي نان ڏڪي اسين گهري ڪيا هلا. ڪوڙ اوندري ڪي ڪريو ته اڻي ڍڳلي ري پاسي ۾ هڪ وڏو پل ڪوتريائين. آن ٻاجري ڪاڻي ڪاڻي پڇي خراب ڪري آن اڻي پل ۾ وڙي ڄاڻي. ٿوڙي گهڻا ڏينھان سين پڇي آسان مانهجي پائي پيو ري ويهان رو لڳن جهليو. آسان ري گهر مين اي پهلڪو ويهان ٿيو پي. اڻي ري ڪري ڏوم ڌام سين پت ڪرڻو پيو. پڇي اسين وائڻي ري هت ۾ اڻڌار تي پت رو سامان لي آيا. آن آسان وائڻي نان ڪهيو ته، ٻاجري ڪٿي تنان پئسا ڏيسان. پڇي آسان مانهجي پائي رو پت ڏوم ڌام سين ڪريو. جڏهن ڪاج نان نميري واندا ٿيا. تڏهن مانهجي آبا آسان نان ڪهيو ته ٻاجري نان ڪٿي آن وائڻي را پئسا ڏيان. پڇي اسين سجائي پيرا ٿي ٻاجري ري ڪڙي نان ڪٿن سارون ڍڳلي نان ڄاڻي اڳهاڙيو. ٻاجري ري ڍڳلي نان جوڻان ڪي! ڪوڙ اوندري را رڳو پل ٿي پل آن ڦولڙين پين تين. ڪوڙ اوندري ڪو پڻ سڀا ڪاڏا او ڪاڏا پيجا سڀا سڀا خراب ڪري ڇڏيائين. پڇي مانهجو پائي اوندري ري پل نان ڪوتري جانچي ڪي ته ٻاجري ري سڀا را ٽڪرا ٽڪرا پيا آهن. آن ڪوڙ اوندري نان پڻ آسان پل ۾ جاتو ڏنو. پڇي آسان اڻي ڪوڙ اوندري ري پل ۾ پائي ري پڪال پري نوڻي. جڏهن ڪوڙ اوندرو پل سين ٻاهر نسرڀو پڇن لڳو. پڇي آسان رو مندو ڪٽو ڪوڙ اوندري وانسي ٿيو. پڻ اوندرو ٽپڪين ڏيتو ڏيتو ڄاڻي پائي ري تڙهي ۾ ڪريو. آن ڪٽو هواڙ ڪري ڏنت ڪڍي پڇي رهيو.

سوال:

1. اوندري رو ٿون ڪي هتو؟
2. اوندرو ڪي ڪرتو؟
3. لهو ري ڪڙڪي ڪاه سين لي آيا؟
4. ڪوڙ اوندري ري پل ۾ پائي نوڻ سين ڪي ٿيو؟

لڳن وارا: چمن جاني، پانچرام، همرام پيل آن ڌنچي مل.

16 پُورو اُوندرو

پُورا اُوندرا آسان ري گان ۾ گهڻا رهي ٿا. پڻ هيڪ پُورو اُوندرو آسان ري گهري روجاني آتو. اُن مانهجو ننڍو پايو گيڙڪي ڪٽي پُوري اُوندري نان گهر سين ٻاهر ڊوڙهائي ڪيتو. هيڪ ڏينھ مين گهر ۾ روٽي پي ڪاڍي تہ، پُورو اُوندرو چلهي ري پاسي ۾ آيو. اُن چڀي ۾ پيوڙي روٽي پيو ڪائي. اُن مين هريان هريان ڪري جُت ڪٿيو اُن پُوري اُوندري نان هڻيو. اُن جُت اُوندري سين گُسي گيو. اُن اُوندرو پڄي گيو. پڄي ڏينھ هون مِرچان ري گُڏ ڪيڏن پَرهو گيو. جڏهين هون ڏينھ آنتوئي ري ٿاڻي گهري آيو. اُن هٿ پگ ڏوئي جائي ڪت تي پينو. اُن ڏوسي نان ڪهيو روٽي گهڙي هوئي تو لي آو. تڏهين ڏوسي ڪهيو تہ، اُپئي گهري مجمان آيا آهين. تون جا ساڳ پڄو تو لي آو تہ مجمانان نا روٽي ڪرائون. پڄي جڏهين مجمانان نان روٽي ڪرائي وندا ٿيا. پڄي ايتيان رو وڇاڻو تي ڪريو. تڏهين جائي جوڻان ڪي! پُوري اُوندري رلين اُن سيرڪان نان ڪُٽري ڦندا ڦندا ڪري ڇڏين. اُن پُوري اُوندري نان مارڻ سارون جام ڪريو. پڻ پُورو اُوندرو پڄي جائي ٻل ۾ وڙبو.

سوال:

1. اُوندرو ڪيھڙي رنگ رو هتو؟
2. اُوندري نان ڪوڻ ڊوڙهائي ڪيتو؟
3. هيڪ ڏينھ مانهجي گهري ڪوڻ آيا؟
4. اُوندري رلين اُن سيرڪان ڪُٽرڻ سين پڄي آسان ڪي ڪريو؟

لِڪڻ وارو: ميارام پانچو، ڌنڄي مل

1 گڏهي آن ڪچر

هيمراج رو هيڪ گڏهي هتو. آن هيڪ ڪچر هتو. هيمراج اُوئي گڏهي آن ڪچر تي لُون ڪڍي اڙگي مُلڪ ۾ جائي واپار ڪري، آپ ري بچان رو پيٽ پاڙتو. هيڪ ڏينھ هيمراج گڏهي آن ڪچر تي لُون ڪڍي گيو پي، تو هيڪ گُون گڏهي مٿي آن هيڪ گُون ڪچر مٿي هتي. هَلتي هَلتي وچا مارگ ۾ هيڪ پاڻي ري نڌي آئي. جڏهين گڏهي آن ڪچر نان پاڻي ۾ واريانتي. تڏهين گڏهي سوچيو تہ، هُون لُون ري ٻوري نان گارڻ سارُون نڌي ۾ پيسي رھان. جين لُون پاڻي ۾ گري جائي آن مين مٿي پار هَلڪو ٿي جائي. تڏهين گڏهي جائي پاڻي ري وچ ۾ پيسي رھيو. پچي هيمراج ڪي ڪريو تہ ڪچر نان تائي پيلي ڪپ لي گيو. آن پچي گڏهي نان پَن اُوئي ڪپ لي گيو. تڏهين گڏهي ڪچر نان ڪھيو تہ، چڙبا پاڻي ۾ پيسن واري تل سک، تڏهين ڪچر ڪھيو تہ ورتي هي هُون پَن اين رو اين ڪريس. پچي جڏهين هيمراج سڄوئي لُون ويچي پچو وڙيو. تڏهين هيمراج لُون ري واپار ۾ ڪپاھ رين بہ ڀرل گُونان ليانتي. هيڪ گُون گڏهي مٿي آن پچي ڪچر مٿي. پچي هيمراج گڏهي آن ڪچر نان هڪلي وڙي پچو اُوئيچ نڌي ري گھيڙ تي آيو. تڏهين ڪچر نان پاڻي ۾ پيسن واري وات جاد آئي. گڏهي تو موهر مٿي گيو. آن ڪچر پاڻي ۾ پيسي رھيو. تڏهين ڪچر رو پار وڌي گيو. پچي هيمراج ڪچر نان نڌي سين جين تين ڪري ٻاھر ڪڍيو. آن اُوئي پار سين ڪچر مري گيو. آن گڏهي هوشيار ڪري بچي گيو.

سوال:

1. هيمراج ڪيھڙو واپار ڪرتو؟
2. لُون ڪڍي پي گيو تڏهين گڏهي ڪي ڪريو؟
3. ڪچر سين ڪيھڙي حالت ٿئي؟
4. لُون ويچي هيمراج ڪي ڪرتو؟

لِڪڻ وارا: ڏنڄي مل، هيمراج، ڪانجي آن ڀلجي ڀگت.

2 سَسو

نارو نان سَسا ڌارڻ رو ڏاڍو شوق هتو. هيڪ ڏينھ نارو آپ ري مامي ري گھري گيو. اُها سين هيڪ سَسو لي آيو. پڇي نارو ڪي ڪريانتي، تہ گھر ري هيڪي پاسي سين کڏي ڪوتري آن اُئي ۾ سَسِي نان چڏيانتي. پڇي نارو سَسِي سارون هر روج لُسن لي آتو. آن سَسو او لُسن کاتو. آن پڇي نارو اُئي سين رمتو آن تيڙتو. آن گان ري پاسي ۾ هيڪ گجران ري واڙي هتي. نارو هر روج اُئي سَسِي نان واڙي ۾ لي جاتو آن اُئي نان گجر ڪاراتو. آن پڇي لي آئي اُئي کڏي ۾ چڏتو. آن سَسِي ري کڏي اوتري ري پاسي ۾ هتي. آن سَسِي کڏي نان ڪوتري ڪوتري گھر ري ڊپ رو پاسو ڪڍي چڏيانتي تو. ڪينهڪ ڏينھان سين پڇي گهاٽو ميه آيو. تو سَجوئي اوتري رو پاڻي اُئي کڏي ۾ گيو. آن نارو رو گھر هينو ڪري گيو. آن گھر رو سَجوئي سامان پڇي گيا. پڇي نارو ڪاوڙ ۾ ڪي ڪريانتي، تہ سَسِي نان جھلي ڪوهي ڪائي چڏيو.

سوال:

1. نارو ڪهيا سين سَسو لي آيو؟
2. گان ري پاسي ڪي پيٽل هتو؟
3. نارو سَسِي نان ڪي ڪرتو؟
4. سَسِي کڏي ڪوتري سين پڇي ڪي ٿيو؟

لِڪڻ واڙين: عالمان، پناڻي، مصران آن سَتو.

3 مُرلي

آسان ري گان ۾ هيڪ عُمرڪوت سين ڦوٽو جوگي آتو. جيڪي وٽ هيڪ رُوپاري آن رَنگنو مُرلي هتي. جيڪي ۾ ننڍيان مٿيان ري جهار لڳل هتي. اُوئي ۾ ننڍڪين ننڍڪين ٽڪان پڻ هتين. او جڏهين مُرلي وڃاتو. تڏهين ننڍيا ننڍيا ٻاريا گهران سين پڄي هت تي جوئڻ جاتا. آن اُوئي وٽ هيڪ ڪارو واسينگ سَرپ پڻ هتو. جيڪو مُرلي وڃائي ٻاربان نان راجي پڻ ڪرتو. تڏهين ٻاريا آپ ري مائيتران سين وڪيا منگي آئي جوگي نان ڏيٿا. ڦوٽو جوگي آسان ري گان ۾ مُرلي رين سُنين ڏُنان وڃاتو، تو ٻاريا آن گان را ماڙهو پڻ جام پيڙا ٿيٿا. آن او اوڏيئي سين واسينگ سَرپ پڻ ڪڍتو. رُوپاري ليهران تي او واسينگ سَرپ جُھولڻ لڳتو. مُرلي رين ليهران تي آسان ري واڙ ۾ به سَرپ پڻ جُھولتا جُھولتا نسري آيا. آن آئي جوگي ري سَرپ مٿي هملو ڪربانتي. آن اُوئي سَرپ نان ڏاڍا چڪ پريا. آن جوگي سَرپان نان چڏائي چڏائي ٽڪو پرهو. آن آسين سڄائي هيران ٿي ڪيا. ٻاريا تو ٻيهاجي پڄي ڪيا. نيٺ جوگي ري سَرپ نان اُٿان سَرپان ماري چڏيانتي. آن جوگي پريشان ٿي ڪيو. ڪي ته جوگي ري روزي اُوئي سَرپ مٿي هلي. پڄي جوگي ڪي ڪربانتي ته او وري مُرلي وڃاڻ لڳو. سَرپ جُھولتا جُھولتا ٻاهر نسري آيا. تڏهين او جوگي سَرپان نان جهلي آپ ري اوڏيئي ۾ گهتي روانو ٿي ڪيو.

سوال:

1. عُمرڪوت سين ڪوڻ آيو؟
2. اُوئي وٽ ڪي هتو؟
3. مُرلي وڃائي آپ رو سَرپ ڪڍيو تڏينھ ڪي ٿيو؟
4. سَرپ مرڻ سين پڄي ڪي ٿيو؟

ماوو پڳت آن آسنداس

لڳڻ واڙا:

4 پينَ

آسان ري گان ۾ هيڪ ماڙهو رهي تو جڪي روئون سومار آهي. او ڏاڍي روباڙي آن سڻي پينَ وڃائي تو. او اسور رو ويهلو اوني پينَ وڃائي تو. آن اوني پينَ ري راگ سين پڪي، جيت جناور آن مال سجان را من موهي ڇڏي تو. آن گان را ماڙهو ويهلا اوني اوني ري پينَ سنڀري تا. پينَ هيڪ آسان رو روح واڙو راگ آهي. جڪي سين ماڙهو ڏاڍو پريم ڪري تا. آن گهڻا پينَ نان مال چارڻ واڙا وڃائي تا. آن سڄي رات مال ۾ هوئي تا آن پينَ وڃائي تا. هيڪ ڏينھن مين پينَ سڪڻ رو شوق ٿيو. آن مين مانهجي ابا نان ڪهيو ته، هيڪ مين پتر ري پينَ لي ڏي. تڏهين مانهجو ابا شهر گيو. آن مين سارون هيڪ پينَ لي آيو. تڏهين هون او پينَ ڪٿي سومار وٽ گيو. آن اوني نان ڪهيو پايا مين پينَ وڃاڻ سکا. اوني وڃاري مين پينَ وڃاڻ سڪائي. آن مانهجي تات پينَ سين لڳي ڪئي. هر تائي مانهجي تات پينَ ۾ هوتي. هيڪ ڏينھن هون اوتي تي ستو تو، تو رات رو الائي ڪوڻ مانهجي پينَ چوري ڪري گيو. آن هون جڏهين ساڪرو ويهلو اٿيو. آن اوني تائي متانڏئي جوڻان ته، پينَ آهي ڪونهي. پڇي مين گهران ۾ جام پڇا ڪري پڻ پينَ ڪو جڙي. آن هون ماڻ ڪري گهري آيو. آن پينَ رو مين جام ڏک ٿيو.

سوال:

1. آسان ري گان ۾ پينَ ڪوڻ وڃاتو؟
2. او ڪيھڙي پينَ وڃاتو؟
3. پينَ سنڀرڻ سين ڪي ٿي جاتو؟
4. پينَ ڪٿي جاڻ سين پڇي ڪي ٿيو؟

لکڻ واڙا: ڪرمڻ سينگه راجيش ڪمار.

5 ورساڙو

آسان هيڪ سال آنتڙي ري گان ۾ ڪيتر ڪيڙيو. ڇڪو چاران راجان ري وچ ۾ آهي. اُن اُوئي ڪيتر ۾ لاري رو مارگ وچا مٽي تو. پڇي اُوئي ڪيتر نان آسين سوڙهي اچو ڪري پينا تا. مٽي پڳوان اهڙو ميه ورسايو ڇڪو تڙائين توپا پاڻي سين پرڃي ڪيا. پڇي آسان ڪي ڪريو ته چاران راجان را ماڙهو پيرا ڪريا. ڇڪي ۾ جوڙان سارون ڏاڪا گهوڙا اُن گڏهين پڻ هتين. پڇي آسان هيڪئيج ڏينھ ۾ ڪيتر ڪيڙي ڇڏيو. ڇڪي ۾ چار مڻ گوٺار اُن هيڪ مڻ باجهري اُن اڌ مڻ تل پنڇ سیر مُونگ ڏس سیر ڪورڙ وائي. پڇي پڳوان ري ڪريا سين ڌان اهڙو ڪم ڪريو ته، ڇڪو آسين ليڏان ڪڍي ڪڍي پوري ڪوپا. پڇي آسان چاران راجان را ماڙهو نان لاسيا ڪري ليڏان ڪڍايو. جڏهين آسان ماڙهوٺان رو اندازو لڳايو تو به سو لاسيا هتا. پڇي لاسيان سارون پنڇ پڪرا ڪوهيا اُن به مڻ چائوڙ رڌيا. اُن لاسيان نان سوپارين اُن بسڪوت پڻ لي ڪرايا. پڇاڙي ۾ خرچ رو اندازو ڪريو تو پریشان ٿي ڪيا. پڻ پڳوان ري ڪريا سين به سو مڻ باجهري چار سو مڻ گوٺار سوڙهي مڻ مُونگ ويس مڻ ڪورڙ اُن ڏس مڻ تل ٿيا. آسان اوٺان نان ڪٽي جائِي وائي ري دُڪان رو ڪندو پريو. آسين وڙي ڪالي هتي سنڌ سمها روانا ٿيا. هون اُن آسنداس آئي مير پور خاص ري پاسي ۾ ڪڻڪان رو لبارو ڪريو. اُوئي ڪيتر ۾ ماوو پگت پڻ پيرو هتو.

سوال:

1. سوهرڙ ڪي رو ڪريو؟
2. ميه ڪيهرڙو آيو؟
3. چائوڙ ڪٿا لي آيا تا؟
4. ڪيتر ۾ آسان ڪي وايو تو؟

لکڻ واڙا: ماوو پگت اُن آسنداس.

6 ٻاجهري لُٺ

هر سال ري جين هر ماڙهو ورساڙي ۾ ڪيتر ڪيڙي تا. هيڪي ڏينھ مانھجي ابا ڪھيو. ايئي سال آپين پڻ ڪيتر ڪيڙڻ هلسان. اوئي سال اسان ڏهاري ۾ ڪيتر ڪيڙيو. جڪي ۾ رگو ٻاجهري آن ڪارڙنگ واهيا. آن او جام سنا ٿيا آن مٽي ميه جام ورسيو آن ليڏاڻ پڻ جام ٿي گيو. پڇي اسين ليڏاڻ ڪڍتا آن همڇا پڻ گاتا. پڇي مٽي جهار رو ٿاڻو آيو آن جهار نان هڪل سارون مانھجي پائي منان هيڪ ترات ناھي ڏنھي. جڪي سين وڏو ٺڪا ٿيتو آن اوئي سين پڪي اڏي جاتا. آن مٽي ٻاجهري پڇي گئي. آن لُٺ رو ٿاڻو پڻ ڀرجي آيو. پڇي اسين ٻاجهري لُٺ لڳا. ڪينهڪ اسين گهر را پاتي آن ڪينهڪ اسان لاسيا ڪريا. آن اوئي ڪيتر ۾ سو من ٻاجهري ٿئي اسان وٽ مال پڻ جام هتو. مانھجي امان ٻاجهري رين روتين گھڙيانتي. آن اوئي مٽي مڪڻ گھتي آن جھڻ ڏنھانتي. جڪي سين ٻاجهري ري روتي جام سني ٿي ٿي. اوئي ٻاجهري ۾ اسان ڪينهڪ ويڇي ڇڏي. آن ڪينهڪ گهر ۾ ڪاڻ سارون رکي. آن مٽلي سال ڏڪار پي گيو. آن اسين ٿر ڇڏي لاٻارو ڪرڻ سارون سنڌ سمها روانا ٿيا. ٿر را مارو ماڙهو هر سال لاٻاري سارون سنڌ ۾ آئي تا. آن لاٻاري ري ٿاڻي جام ڏڪيا ٿين تا. ايشور مان ايٿيان تي دايا ڪري جين سانگي وڇارا سڪيا ٿي.

سوال:

1. اسان ڪھيو ڪيتر ڪيڙيو؟
2. پائي منان ڪي ناھي ڏنھانتي؟
3. مانھجي امان ڪي ري روتي گھڙي ڏنھانتي؟
4. ڏڪار ٿي جاڻ سين پڇي مارو ماڙهو ڪي ڪري تا؟

لکڻ واڙا: ماوو پگت پانچارام آن چمن جاني.

7 ٻاندو ٽيڪٽر

آسين ٽيڪٽر سين ڪيڙي ڪران تا. هيڪ ڏينھ آسان ڪڪ نان گاهڻ سارون ٿريشر لڳائي پي. مٽي مانھجي پائي رو ويھان جھل ھتو. آسان ٽيڪٽر سين ڪڙو اچو ڪريو پي. جين اُت آسين تنبو لڳائون. پيجي ڏينھ آسان ٽيڪٽر نان سينگارو. ڪي تھ مانھجي پائي ري جان ۾ ٽيڪٽر لي جاڻو ھتو. آسان جان ري تياري ڪري لاڏي نان ٽيڪٽر ري ڊرائيور ري ڪري ري پاسي ۾ چاڙھي پيساريو. آن آسين جاني سجائي ٽالھي ۾ چڙھيا. آن ڍول وڃاتا وڃاتا جان نان لي آسين جائي لاڏي ري آبا ري گھري ڀڳا. اوئي ٽاڻي ميھ پي ورسو آن آسين سجائي ميھ ۾ پجي ڳيا. آن اوچتو ٽيڪٽر مٽي ڪيڻ ڪري آن ٽيڪٽر نان توڙي چڙيائي. پجي آسين لاڏو پڙائي ٿي جي ڏينھ گھري آيا. آن ٽيڪٽر ري ھالت جانچي آسين ڏاڍا اچرج ۾ پي ڳيا.

سوال:

1. ويھان ري هيڪ ڏينھ موھر آسان ڪي ڪريو؟
2. ٽيڪٽر نان آسين ڪيڻ لي ڳيا؟
3. ٽيڪٽر ڪيڻ جھريو؟
4. پجي ڪي ٿيو؟

لکڻ واڙا: لال پوجو، گوردن آن حاکم.

8 آسان رو رُوسي تيڪتر

تيڪتر سين لُٽيو پار ڪئي تو. اُن تيڪتر پاڙي تي هلي تو. تيڪتر مٿي چانه سارون ڇت آهي. چڪي سين ڊرائيور نان چانه ٿي ٿي. تيڪتر ۾ جام زور آهي. چڪو پنچ سو مڻ پار ڪئي جائي تو. اُن تيڪتر ڪيڙي اُن ڪيريا پڻ ڪڍي تو. اُن چڪو گاڏين ڪچي رستي ۾ گچي جائي تين اُٿان نان ٻاهر هيلري ڪڍي تو. هيڪ ڏينھ آسان ري گان ري پاسي ۾ بصر ري پروڙي ترڪ گچي پرهي، پچي ترڪ رو ڊرائيور لُٽيئي ڊرائيور وٽ آيو. اُن ڪهيو ادا مانهجي ترڪ گپ ۾ گچي گئي آهي. اُن تون تاهجو تيڪتر لي هل مانهجي ترڪ نان چڪي ٻاهر ڪڍي ڏي. پچي تيڪتر وانسي ترڪ نان ٻڌي. تيڪتر جيهڙي چڪيانت، اُها سين سنڪر ٿرتي، جائي تيڪتر ري تينڪي نان لڳي. اُن تينڪي جُهرِي گئي. اُن تيل نان جوت لڳن سين تيڪتر ٻري رڪ ٿي گيو. اُن ڊرائيور پچي آپ ري جان بچيانت.

سوال:

1. تيڪتر ري ڊرائيور رو نون ڪي هتو؟
2. تيڪتر ڪي نان ڪڍڻ گيو؟
3. ترڪ ڪٿ گچي ٿي؟
4. ترڪ چڪن سين تيڪتر نان ڪي ٿيو؟

لڳن واڙا: پانچارام، هيمراج اُن ارجن.

9 مانهجي لاري

گهڻي زماني ري وات آهي. ته اسان ري گان وچا لاري ڪو مٽي، آن اسين شهر پيدا سامان ليڻ جاتا. آن اسان وٽ سوئاري ري ڪوئي سهولت ڪو هتي. هيڪ ڏينھ مانھجو پائي هيڪي سين وٽ گيو. آن اوئي سين نان گهيو ته، اسان ري گان وچا ڪوئي لاري ڪو تي مٽي. آن تون وارو ڪر ته، اسان ري گان وچا لاري مٽي. پڇي اسان ري گان وچا سين هيڪ لاري ڪڍيائين. آن اوئي لاري ۾ اسين چڙهي شهر جاتا. توڙان گهڻان ڏينھان سين پڇي اوئي لاري تي هون پاڙو ليڻ وارو ٿي پيتو. پڇي اوئي تي مين جام پيسان ڪمائي هيڪ آپ ري لاري لئي. پڇي اوئي گان وچا هون مانهجي لاري هلاتو. هيڪ ڏينھ هون لاري هلائي پي گيو. آن اوچتو لاري ري آگ ۾ ڪٽو آيو. آن ڪٽي نان بچاتي بچاتي مانهجي لاري رو پيڙو ڦاٽو آن لاري اٿلي جائي ڪڍي ۾ ڪري. آن جام نقصان ٿيو.

سوال:

1. گان وچا ڪي ڪو هلي؟
2. لاري سارون مانهجو پائي ڪي وٽ گيو؟
3. لاري ري آگ ۾ ڪي آيو؟
4. لاري اٿلن سين پڇي ڪي ٿيو؟

ليڪن وارو: ميارام پانچو آن ڌنڄي مل

10 تڙ رو ٽيڪڙو

هڪ سال اسيڻ تڙ تي ڳيا. تڏهين اُوئي ٿاڻي تڙ ري ٽيڪڙي سَوا پيڇي ڪوئي سوئاري ڪو وهاتي. اُن مانهجي ڏاڏي نان مين ڪهيو آڀين تڙ ڪي مٽي هلسان. تڏهين مانهجي ڏاڏي مين ڪهيو ڏڪرا آڀين تڙ ري ٽيڪڙي ۾ هلسان. پيڇي مانهجو ڏاڏو پاڙي تي هڪ تڙ رو ٽيڪڙو ڪرائي آيو. پيڇي آسان آپ را ترپڙ تاڙي ڪئي جائي تڙ ري ٽيڪڙي ۾ رکيا. اُن اسيڻ سڄائي ٽيڪڙي ۾ چڙهي تڙ پي ڳيا. جڏهين اسيڻ سلام ڪوٽ پڻ ٿيا تڏهين اُت جائي آسان روٽي ڪاڍي. پيڇي وڙي اسيڻ سلام ڪوٽ سين روانا ٿيا. جڏهين اسيڻ گهران نيڙا جائي ٿيا. تڏهين نياڳو ڪارو گڏهي ٽيڪڙي ري اڳ ۾ آيو. اُن ڊرائيور گڏهي نان مرڻ سين جام بچاينتي پڻ نيٺ گڏهي ٽيڪڙي هينا آيو اُن مري ڳيو. اُن ٽيڪڙو جائي هڪ وڏي ڪپ ري پُٺ ۾ سُونڌ هڻي پيڇي رهيو. اُن پيڇي اسيڻ سڄا آپ را ترپڙ تاڙي مٽي تي ڪئي جائي گهري پڻ ڳيا. اُن آسان نان گڏهي ري مرڻ رو جام ڏک ٿيو.

سوال:

1. هڪ سال اسيڻ ڪٿ تي ڳيا؟
2. تڙ جاڻ سارُون اسيڻ سامان ڪي تي ڪئي ڳيا؟
3. آسان روٽي ڪٿ ڪاڍي؟
4. گڏهي ري مرڻ سين پيڇي ڪي ٿيو؟

لکڻ وارو: ميارام پانچو آن ڌنجي مل

11 ميهندي رو وٺ

هڪ بادشاهه هتو اُٿي ري هڪ نينگري هتي. جيڪي روئون گُل ڦل راڻي هتو. اُن اُٿي آپ ري مهلات ۾ هڪ ميهندي رو وٺ پوکيو. اُن اُٿي نان هر روج پاڻي ڏيتي. نيٺ او ميهندي رو وٺ ٿوڙهان گهڻان ڏينهان سين پڇي وڌو ٿيو. پڇي گُل ڦل راڻي هڪ ڏينھ آپ ري نوڪرياڻي نان ڪهيو، جا اُٿي ميهندي ري وٺ را پن توڙي آو. تڏهين نوڪرياڻي گئي اُن ميهندي را پن توڙي لي آئي راڻي نان ڏنهانتي. پڇي راڻي ڪهيو نوڪرياڻي هي تون اين ڪر ته، ايتيان پنان نان ڪٿي اُن پڄوئي پڇي منان ڏي. نوڪرياڻي اين رو اين ڪريو. پڇي اُٿي تيار ڪري آئي راڻي نان ڏنهانتي. اُن راڻي آپ ري هتان پگان تي ڏي ڏاڍي راجي ٿئي. اُن پڇي اُٿي آپ ري نوڪرياڻي نان ڪهيو. هي تون آپ ري هتان پگان تي ڏي. پڇي نوڪرياڻي آپ ري هتان پگان تي ڏنهانتي. اُن اُٿي ميهندي اهڙو رنگ ڪريو ته راڻي جام راجي ٿئي. پڇي راڻي ري گهري هڪ ڏوسي آئي. اُن اُٿي ميهندي ري وٺ نان جوئي اهڙي نجر هئي. جيڪو ميهندي رو وٺ بيان ڏينهان ۾ آئي سڪي ڪيو.

سوال:

1. راڻي روئون ڪي هتو؟
2. راڻي گهر ۾ ڪي پوکيائتي؟
3. راڻي نوڪرياڻي نان ڪي ڪهيو؟
4. ميهندي نان ڪوڻ ڪوڻ لڳائي تا؟

لکڻ وارو: ماوو پگت، پانچرام اُن چمن جاني.

12 ميهندي

ميهندي آسان نان ويهان آن پرب ري تاڻي ڪم آئي تي. آن ويهان ۾ لاڏو لاڏي آپ ري هٿان پگان تي ڏي تا. ميهندي آسان نان خوشي ري تاڻي ڪم آئي تي. ميهندي تو ميهندي آهي. ميهندي ري سوا لاڏو لاڏي اڏورا آهي. ميهندي نان هر ڪوئي ماڙهو پڻ هٿان پگان تي لڳائي تو. ميهندي نان هٿان پگان تي لڳاڻ سين پڇي ميهندي رو رنگ رتو ٿي تو. ميهندي ۾ سرهي ڏپ آئي تي. آن ميهندي نان اسين آپ ري ڌارڻ واري مال تي چتر ڪيان تا. آن ميهندي رو جهاز ٿي تو. اوئي ۾ ميهندي را پڻ هوئي تا آن اوئي پنان نان اڪري ۾ لساڙي پڇي پڇوئي آن هٿان پگان تي ڏيان تا. گهڻو ڪري اسين ميهندي نان اوئي تاڻي لڳائون تا. جڏهين گرمي جام هوئي تي تڏهين هٿان پگان تي ڏيان تا. ميهندي لڳاڻ سين پڇي گرمي نسري جائي تي.

سوال:

1. ميهندي ڪيھڙي ڪم آئي تي؟
2. ميهندي ڪيھڙي رنگ ري آهي؟
3. ميهندي سين اسين مال تي ڪي ڪيان تا؟
4. ميهندي ڪي ڪي تي لڳائون تا؟

لکڻ وارا: لال پونجو، آمولڪ، حاڪم آن گورڊن.

13 سورٽ پاڻيھاري

آسان ري ڳان ۾ هيڪ تڙهو آهي. اُوئي تي ڳان رين سڄين پاڻيھارين پاڻي ڀرڻ ڄاڻي ٿين. اُوڻان پاڻيھاريان ۾ هيڪي پاڻيھاري روئون سورٽ هتو. ڄڪي ري ساسو ڄام ڏکي هتي. اُن اُوئي رو سڌرڻ رو ڪوئي وسيلو ڪو هتو. اُن او ڄام اڙانگي هتي. هيڪ ڏينھ سورٽ جڏھين پاڻي ڀري پڇي گھري پي آئي تڏھين وڌي ۾ اُترڪي ھيٺي ڪري. اُن گھڙا جھري ڳيا. پڇي اُوئي پڇيان پاڻيھاريان نان ڪھيو، هُون گھري ڪو تي هلان ڪي تہ منان مانھجي نياڳي ساسو ڪٽسي. پڇي پڇين پاڻيھارين تو هلين ڳي اُن او پُٺيان رهي ڪئي. مٿي تو ڏينھ آنتوجي ڳيو. پڇي اُوئي ڪي ڪريانتي تہ او ساسو ري مار سين بچڻ سارون پڇي تڙهي تي ڪئي. اُن اُت مال ري پاڻي پيئڻ ري آوازي ۾ ڄانچي تہ هيڪ پڇو گھڙو پيو آهي. اُن وڇاري اُوئي گھڙي نان پاڻي رو ڀري گھري ڪئي آئي. اُن سورٽ ڏاڍي راڄي ٿئي. اُن نياڳي ساسو ري مار سين بچي ڪئي.

سوال:

1. پاڻي ڀرڻ ڪون ڄاڻي؟
2. پاڻي ڀرڻ واري روئون ڪي هتو؟
3. پاڻي ڪٿ ڀرڻ ڄاڻي؟
4. گھڙي جھڙن سين پڇي ڪي ٿيو؟

لکڻ وارا: عالمچند اُن چندر

14 پاڻيهاري

وَرَساري ري مُند آئي اَنَ ميهِ جام وَرسيو ڪو ماڙهو ويچارا ڪيتر پيا جائين. اَنَ ڪو ماڙهو سوڙه پيا ڪرين. اَنَ گان رين ٻائين روڻي ڪڍي ڪيتر پين جائي. هيڪي ٻائي آپ ري ڏڪري نان ڪهيانتي. ٻه گهڙا ڪڍي جا اَنَ ٽپري ري توپي سين پلر پاڻي را پري آو. نينگري گهڙا ڪڍي ٽپري ري توپي تي پاڻي ڀرڻ ڪڍي. جڏهين توپي سين گهڙا پري پڇي گهران نان آئي پي، ته اوچتي ڪڍي تي ڪڍ ڪري اَنَ گاج وڌو نڪا ڪريو. اوئي نڪا سين نينگري را گهڙا هينا ڪري ڪيا. اَنَ پيچين پاڻيهارين اوئي نينگري مٽي هسي اَنَ تاڙين وڃاڻ لڳين. پڇي او پاڻيهاري ويچاري مونه اوتاري هيندوئي ڪڍي آپ ري گهري آئي. جڏهين ما پڇيو ڏڪري گهڙا ڪٽ آهي. تڏهين ڏڪري ڪهيو آئي ڪاري ڪڍي مٽي ڪڍ ڪري. اوئي ٽاڻي مانهجو پڳ ٿڙهي ڪيو. اَنَ گهڙا هينا ڪڍ سين جُهري ڪيا. اَنَ هُون هيندوئي ڪڍي گهري آئي. تڏهين اوئي ري ما ڪهيو. گهڙا جُهريا تو گهوڙا پڻ تون ته بڇي. اي ايشور ري وڌي دايا آهي. ته تنان ڪئين ڪو ٿيو.

سوال:

1. نينگري ڪڍ ڪڍي پي؟
2. ميهِ وَرستي ٽاڻي ڪي ٿيو؟
3. پڳ ٿڙڻ سين ڪي ٿيو؟
4. نڪا ٿيڻ سين پڇي ڪي ٿيو؟

لڳڻ واڙا: ڏنڇي، پلجي، ڪانجي اَنَ هيَمراج.

15 واسينگ سرپ

هيك ماڙهو هتو. اُوئي رو نان وانكو هتو. اُن اُوئي ري ڪيتر ۾ هيك وڏي جار پيٽل هتي. اُن اُوئي ۾ هيك وڏو اُن ڪارو واسينگ سرپ راهتو. جڏهين وانكو ورساري رو ڪيتر ڪيترتو. تڏهين او اُوئي ڪاري سرپ سين جام پيهائجو. هيك ڏينھ اُوئي وڏي تي سرپ نان مٿو ڏناتو. وانكو تو ويو چڏي هڪي پاسي ٿيو. اُن سرپ تو مٿي گيو. هڪ ڏينھ اسور رو ويهلو وانكو ڪيتر ۾ چهار هڪل گيو. اُن اُوئي ٿاڻي وانڪي گوڦيئي ۾ گوللا گهتي پڪيان نان پي هٿيانتو. اُن اِيئي نان خبر پئي ته هڪ گلولو جائي اُوئي سرپ نان لگو. اُن اُوئي سرپ وانڪي سين وير رڪيانتو. جڏهين چهار هڪلي هڪلي ڏينھ آنتوئي ري ٿاڻي وانكو گهري آيو. اُن هت پگ ڏوئي اُن روئي ڪائي ڪت تي سُوئي رهيو. اُن رات رو سرپ اِيئي را پگ ڪئي آئي وانڪي ري ڪت ٿاڻي پينو. اُن سرپ هرڀيا هرڀيان ڪري وانڪي ري ڪت مٿي چڙهڻ لگو. تو اُوئي ٿاڻي وانڪي رو چوڪريو پيشاب ڪرڻ سارون اُٿيو. او جانچي ته ڪارو سرپ ڪت تي چڙهي پيو. اُوئي رڙ ڪري آپ ري ابا نان جاگويانتو. اُن ڪهيانتو ابا تنان ڪارو سرپ ڪائي تو. تڏهين اُوئي رو ابا هڙاف ڪائي جاگيو. اُن ٿيو ڏي جائي گيڏي ڪهيانتو اُن سرپ نان ماريانتو. اُن وانڪي ري هيائي بچي گئي.

سوال:

1. ڪارو واسينگ سرپ ڪي ۾ رهاتو؟
2. ڪيتر ۾ ڪي پيٽل هتي؟
3. وانڪي گوللا ڪي نان پي هٿيانتو؟
4. سرپ نان گلولو لڳڻ سين پچي ڪي ٿيو؟

لڳڻ واڙا: ماوو پگت اُن پانچارام.

16 ڪارو سَرپ

ويرسي نون رو هيڪ ماڙهو هتو. اُوئي رو هيڪ گهر هتو. اُوئي ري گهر ري پاسي ۾ هيڪ وڏي جهوني جاڙ پيٽل هتي. اُوئي جاڙ ۾ هيڪ وڏو سوڻ هتو. اُن اُوئي سوڻ ۾ هيڪ ڪارو سَرپ راهتو. هيڪ ڏينھن اين ٿيو تہ سَرپ سوڻ سين ٻاهر نِسري آيو. اُن چوڻ ڪرڻ سارون ويرسي ري گهر ري وڏي تي پيسي رهيو. اُن ويرسي ڏينھن اُگي رو گهر سين نِسري ٻاهر جائي پينو. اُن جوئي تہ وڏي مٿي ڪارو سَرپ پينو آهي. اُن ويرسي ڏنانتِي تہ ڪاڙي سَرپ ري مٿي تي هيڪ مڻ پئي آهي. اُن ويرسي نان ڪيال آيو تہ سَرپ نان ماري اُوئي ري مڻ ڪڍي لِيان. پڇي ويرسي گيڏي ڪٽوئي سَرپ نان مارڻ سارون اُگتي گيو. تڏھين سَرپ گسڪڻ لڳو. اُن ويرسي تڪو تڪو اُوئي پُنيا پڳو. توئي سَرپ تڪو پڇي جائي ويرسي ري جاڙ ري سوڻ ۾ وڙي گيو. تڏھين ويرسي ڪي ڪريو تہ اُوئي سوڻ ۾ ڪُجهات گهتي اُن اُوئي نان بُوري چڏيانتِي. اُن ڪيھنڪ ڏينھان سين پڇي سَرپ مري گيو. تڏھين ويرسي ڪي ڪريانتِي، تہ ڪوڏاڙ لي سوڻ نان ڪوترڻ لڳو. جوئي ڪي تہ سَرپ مو پيو آهي. اُن سَرپ ري مڻ هيڪي پاسي پئي آهي. پڇي ويرسي اُوئي سَرپ ري مڻ ڪڍي ليانتِي. اُن هيڪ وڏو جادو گر ٿي گيو. اُن سنا پيسا ڪماتو اُن آپ ري بچان ري پيٽ پاڙتو.

سوال:

1. ويرسي ري گهر ري پاسي ۾ ڪي پيٽل هتي؟
2. سوڻ ۾ ڪي رهاو؟
3. ويرسي وڏي مٿي ڪي ڏنانتِي؟
4. سَرپ ري پڇي جاڻ سين پڇي ڪي ٿيو؟

لِڪڻ وارين: عالمان، پٺاڻي، مصران اُن سٺو.

1 نينگرين سارون ڏيڃ

هيڪي گان ۾ هيڪ ماڙهو هتو. اُوئي روئون مهاسينگو هتو. اُوئي رين رگو نينگرين هتين. اُن چوڪرو هيڪ ڪو هتو. اُن مسڪين پڻ هتو. هيڪ ڏينھ اُوئي اُن اُوئي ري ڏوسي سلاه ڪري. آپ ري وڏي نينگري نان پراڻ رو سوچيو. اُن اُوڻان ڪهيو ته آئين تو مسڪين ماڙهو اهان. اُن هيٺائي ڏيڃ را تربڙ تراڙي ليتا ٿيان. پڇي او ٻهي ماڙهو مجوري ڪري هيڪ پيهلڪا وڏي پيتي لي آيا. اُن اُوئي پيتي نان سجا گان وارا جوڻ آيا. اُن سجان واکاڻي. پڇي وڙي هيڪ بولي. هيڪ هنسي اُن سيرڪ پترڻو لي آيا. جڏهين نينگري نان پراڻي تڏهين نينگري را ماما پڻ مامهيو ڪري لي آيا. اُن جام ڏيڃ لي آيا. پڻ نينگري آپ ري ما اُن ٻاپ نان ڪهيو ته، اوهان ڏيڃ توڙهيو ليو آهي. تڏهين مائيتران ڪهيو اسين آپ مسڪين ماڙهو اهان. اُن آپ ري هال سارون ڏيڃ ڏنھو آهي. تڏهين نينگري جام ڪاوڙي اُن آپ ري ما نان ڪهيانتي تاهجا ڏيڃ را جڪو پڻ تول آهي او مينان ڏي. تڏهين ما ڪهيو هون مانجهي ٻاپ رو ڏنھل ڏيڃ تنان ڪو ڏيان. اُن تاهجي ٻاپ را جڪو تول ليل آهين او تون لي. تڪي مٿي نينگري ڪاوڙجي آپ ري ما نان ڪتيانتي. اُن اتي ۾ اُوئي رو اُبا پڻ آيو. اي وات سنڀري اُوئي پڻ آپ ري ڏوسي نان ڪتيانتي. اُن اُوئي رو سڄوئي ڏيڃ نينگري نان ڏنھانتي. اُن نينگري روتي روتي ڏيڃ لي آپ ري گهري ڪئي. اُن ما روئي روئي اُن پُنان مٿي پڙڪلا ٻڏي سوئي رهي. اُوئي نان ڏڪري اُن ڏئي جام ڌڪ هڻيا تا. اُوئي ري ڪري پُنان ۾ گهڻو سوڙ هتو. اُن سوئي هڻاڻ سارون پئيسا پڻ ڪو هتا.

سوال:

1. ماسينگي ري ڪتي نينگرين هتين؟
2. ماسينگي اُن اُوئي ري ڏوسي ڪيهڙي سلاه ڪري؟
3. ڏڪري اُن ٻاپ ڪي ڪريو؟
4. نينگري ري ما نان ڪٿن سين پڇي ڪي ٿيو؟

لکڻ وارا: آسن داس، پڳت مهاو اُن چمن داس.

2 ڏيڄ

مانهجي ڳان ۾ موتي نون رو هيڪ ماڙهو هتو. جڪي رو ويهان هيڪي پاڳيئي ري گهري ٿيو. آن اوئي ري ساسري موتي نان ڏيڄ جام ڏنهناتي. آن موتي اهڙو هتو جڪو گهر ۾ چانه پڻ سليماني پيتو. آن اوئي ري ساسري تولان سين ڪري، مال سين لي جهڻ جهڳڻ را ماڻلا پڻ پيرا ڏنا. هيڪ ڏينھ موتي نان پئيسان ري اهڙي ڪپت پڙي، جڪو آپ را تول جائی چيلهار ري مولي واڻيئي وٽ اڏاڻا رکيا. آن توڙي گهڻي ڏينھان سين پچي او تول وياج ۾ ٻڏي ڳيا. پڻ اوئي اڃان سڌي تولا ري خبر ڪو لئي. آن جڪو هيڪ در تي رهيل چاڙي هتي. او پڻ پتو توڙائي بچابند ري پڙي ۾ ويچائي آيو. هيڪ ڏينھ اوئي ري سنسري نان خبر پئي ته مانهجي جوڻائين آپ رو گهر پينگ ڪري ڇڏيو. تڏهين آپ ري مٿي تي هٿ هڻي ڪهيانتي اي پڳوان اي ڪيهڙو جوڻائين آهي. جڪو پورو مٿي ري وچ رو ڪوڪو ٿي لڳو آهي.

سوال:

1. موتي ڪيهڙو ماڙهو هتو؟
2. موتي نان سنسري ڪٿو ڏيڄ ڏنو؟
3. موتي او ڏيڄ ڪيڻ ڪريو؟
4. موتي ري سنسري نان خبر پڙي تڏهين ڪي ٿيو؟

لکڻ واڙا: ڏنڄي مل، ڀلجي مل آن ڪانجي مل

3 ڌان وارا ڦصل

آسان ري ملڪ پاڪستان ۾ ڌان وارا ڦصل گهڻائي ٿي ٿا. پڻ اوتان ۾ خاص ڪري ڪڻڪ، ٻاجري، گوٺار، مڪائي، سارين ۽ ٻيا ڪيئي ڦصل آهي. هيڪ سال اڳ ري وات آهي. تہ هون ان مان هجو ابا تو ۾ ڪيتر ڪيڙن ڪيا. ان پڇي مين ڪيتر ۾ سوهڙ ڪري اچو ڪريو. ڪينهڪ ڏينهان سين پڇي ميه ورسيو. ان ڪيتر ۾ ريج جام ٿيو. پڇي اسين ڪيتر ڪيڙن سارون هڙ ان ٻج ڏاڳي مٽي ٻڌي روانا ٿيا. ان مٽي ميه پڻ جام ورسيو پي. توڻي اسين ڪيتر ڪيڙن لڳي ڪيا. جڏهين اسين سڄو ڪيتر ڪيڙي رهيا. تڏهين اسين گهري ڪيا. ان توڙي ڏينهان سين پڇي اسين ٻاجري رو ليڏان ڪڍڻ لڳا. ٻاجري ان گوٺار پڇي راس ٿيا. ان پڇي آسان ڦصل نان وڍي پيرو ڪريو. ان ڦصل ڪٽي آسان توڙ ڪري تو ٻاجري پنجاه مٽ ٿئي ان گوٺار ويس مٽ ٿيو. ان پڇي آسان آپ رو ڦصل ڪٽي جائی گهري پيرو ڪريو. ان پڇي اوڻي ٻاجري نان مان هجي امان گهرتي سين پيسي، ان آسان نان روڻي گهڙي ڏنهناتي. ان ٻاجري ري روڻي جهڻ ان مڪڻ سين اهڙي ڪاڻ ۾ پلي ٿي ٿي. ان ٻاجري رو ڦصل آسان سارون ان ماڙهوٺان سارون اتم ڪيتي آهي. ان برڪت وارو ڦصل آهي. هيڪ ڏينھ ٻاجري ري روڻي گهڻي ۾ مسري هون پاڻي پيئڻ ڪيو. ان پڇو آيو تہ ٻاجري ري مسروڙي روڻي ڪٽو ڪائي ڪيو. ان پڇي ڏندو ڪٽي ڪٽي وانسي ٿيو. پڻ ڪٽو پڇي ڪيو.

سوال:

1. آسان ري ملڪ ۾ ڪيڙا ڪيڙا ڌان وارا ڦصل ٿي ٿا؟
2. آسان ڪي پوکيو تو؟
3. ڏاڳي مٽي اسين ڪي لي ڪيا ٿا؟
4. مسرل روڻي ڪي ڪاڏي؟

لکڻ وارا: ڪرمڻ سنگھ، بلو مل ان راجيش ڪمار.

4 حاکم ري ڪٽڪ

حاکم آپ ري ٻني ۾ ڪٽڪ چٽيانتي ٿي. آن رات ري ٿاڻي سوئر ڪٽڪ را ڏاڻا ڪاڻ آتا. آن چٽل ڪٽڪ را ڏاڻا ڪاڻي جاتا. سوئران نان پڄاڻ سارون ڪاڱران را اوڙا ناهيان تا. آن پڄي ڪٽڪ وڌي ٿي گئي. اوئي ڪٽڪ ري هڪل ڪرتا آن پڪي اڏاتا. جڏهين حاکم ري ڪٽڪ پڄي گئي. تڏهين حاکم ڪٽڪ نان وڌي آن ڪري ۾ پيوي ڪريانتي. آن ڪري ۾ وڏو ڍڳ ڪريانتي. پڄي حاکم ٽيڪتر آن ٿریشر لي آيو. پڄي ٿریشر ڪٽڪ نان گهائي ڏاڻا ڪڍيانتي. پڄي حاکم ڪانتو لي ڪٽڪ ري توڙ ڪريانتي. آن حاکم ري ڪل ڪٽڪ پنجاه من ٿئي. پڄي گان را ٻاڙيا ڪڙاڪ ليڻ آيا. آن اوڻان نان ڪڙاڪ ڏنھانتي. آن ڪڙاڪ لي ٻاڙيا جام راجي ٿيا. پڄي حاکم رات رو ڪٽڪ ري ٻورين وٽ سٽو تو. آن رات را چور آيا آن ڪٽڪ ري ٻورين چوري ڪري لي ڪيا. جڏهين ڏينھ اُگو ته حاکم اُئي جوئي ته ڪٽڪ رين ٻورين آهي ڪونهي. آن حاکم پريشان ٿي گهري آيو.

سوال:

1. ڪٽڪ ڪي ري هتي؟
2. ڪٽڪ ڪي سين ڪڍي؟
3. ڪٽڪ ڪتي ٿئي؟
4. ڪٽڪ چوري ٿيڻ سين پڄي ڪي ڪريو؟

لکڻ وارا: لال پونجو، حاکم، گورڊن آن آمولڪ.

5 چاندي ري جانجهر

هيڪ ڏينھ مانجهو ابا شهر تي گيو. تڏھين هون ئي مانجهي ابا پيرو شهر گيو. پڇي اسين سوناران ري بازار ۾ گيا. ان اُت مين ڏنو ته ٽولان رو ڪٽ پريو پيو آهي. جڏھين مين مانجهي ابا نان ڪهيو ته مينان ٽول لي ڏي. تڏھين مانجهي ابا ڪهيو ته ٽول ته نينگرڪيان را آهي ان تون ڪي ڪريس. تڏھين هون ڪاوڙجي زمين تي هيٺو ڪري ان روڻ لگو. پڇي مانجهي ابا مينان هيڪ چاندي ري جانجهر لي ڏني. اوئي ۾ ننڍيا ننڍيا گگھريا لگل هئا. ان وڃڻ را ڏاڍا سٺا هئا ان مينان پڻ ڏاڍا وڻيا. پڇي اوئي نان هون گھري لي آيو. ان کان رين نينگرڪين جڪو مانجهي جانجهر جوئي جائين. او ڪهين اي اسان نان ڏي. ان مينان آپ نان رانت رمڻ رو شوق هتو. ان هون نينگرڪيان نان ڪاهتو اي جانجهر ڪونهي ڏيان. پڇي نينگرڪين روئي آپ ري گھري جاتين. ان آپ ري مائيتران نان لي آئين. ان هون اوڻان نان جوڻ ڪو ڏيتو. ان رليان ۾ لڪائي ڇڏتو. هيڪ ڏينھ هون جانجهر رليان ۾ لڪائي اسڪول پرهو گيو. ان گھران را اوندرا اوئي نان ڪئي گھران ري ٻاهرلي پاسي لي گيا. ان جانجهر وٽ اوندرا پيڙا ٿي پينا تا. ان اوڙڪي ڪوتي سگھيا ته اي ڪي آهي. اتي ۾ نينگرڪين پاڻي پڙ پي آوين. تڏھين جوئي ته اوندرا پيڙا ٿي پينا آھين. ان جانجهر پاسي ۾ پئي آهي. ان اوندرا اوڻان نان ڏيڪي پڇي گيا. ان نينگرڪيان جانجهر ڪئي لئي. جڏھين تڙهي مٿي گھڙا رکي هيڪي ڪهيو جانجهر مانجهي آهي. تڏھين پڇي ڪهيو جانجهر مانجهي آهي. ٿيڇي ڪهيو جانجهر مانجهي آهي. اين ڪري جانجهر مٿي نينگرڪين هيڪي پڇي سين وڙهن لگين. ان هيڪي پڇي نان ڪڙها هڻن لگين. اين ڪري ان گھڙا جهوريا ان لوهي ۾ رتين پرهين ٿين. تڏھين اوڻان ۾ ننڍڪي نينگرڪي ڪي ڪريو. ته جانجهر ڪئي تڙهي ۾ ناڪيتي پرهی. ان سجين لوهياري ٿي گھري آوين. ان مانجهي جند چٽي.

سوال:

1. چوڪريئي شهر ۾ ڪهي بازار ڏني؟
2. ؟ جانجهر نان ٻاهر ڪوڻ لي گيا تا؟
3. نينگرڪيان آت ۾ ڪي ڪريو؟
4. ننڍڪي نينگرڪي ڪي ڪريو؟

لکڻ وارا: پڳت مهاو، چمنداس ان آسن داس.

6 ټول

آسان ري گان مړ گوگزي نون رو وياج کور ماژهو راھتو. اوئي وت ماژهو ټول اڏاټا رکي پيسا کټي جاتا. هیک ډينه منان پښ پيسې ري کټ پږي. آن هون پښ اوئي گوگزي سين کنان گهر را ټول لي کيو. چکي مړ بولي، قلزي، کڙکان را به جوړا هیک جوړو الوک، چار کارکان، آن سون را هوم، چاندي رو واولو، هیک هنسي هیک جوړو کڙهولين، به جوړا هت قل، دس وينتين، به جوړا کڙيان را، به جوړا کڙلا، به جوړا چاندي را نيور آن پگان ري جانجهر اي سجائي سون آن چاندي را تربڙ اڏاټا رکيا. آن منان جتي پيسا ري کټ هتي، اوئي سين سين منان پيسا گهټ ډنهانتي. آن منان وډيک پيسا کپيا تي. آن پچي لاچاري مړ او پيسا کټيا. آن متي پنيان مړ پاڼي ري گهټتاي اتي. آن متي ډکار ري کري ټول پښ چڏائي کو سگهيو. جڏهين بيان سالان سين پچي هون سين وټ پيسا کټي کيو. تڏهين گوگزي کهيو ټول چڏاډ رو تاو کتم تي کيو. آن هي تاهجو ايټيان ټولان سين کوئي واستو کو اهي. آن هون گهري پچو آيو آن گان ري پتيل نان کهيو ته، سين گوگزو مانجها ټول کائي پيو جائي. آن پتيل کوئي نيا کو کړيو. گوگزي نياگي گان ري پتيل نان اوډائي ري لالچ ډنهي. آن مانجھو نيا پتيل بوږهي چڏيو. پتيل آن گوگزو پيرا تي ټول کائي کيا.

سوال:

1. سين گوگزي کنان مين کي ليو؟
2. سين کنان مين کي رکيو؟
3. سين آن پتيل کي کړيو؟
4. گان ري پتيل کيڅو فيصلو کړيو؟

لکڻ واړا: پگت مهاوو، چمن جاني آن آسن داس.

7 جان

ساڏوڙي ري جانَ جائي پئي. اُن ڏوسين ساڏوڙي را گيت گائين پين. اوئي را جاني جانَ ۾ جائي پيا. ساڏوڙي آپ ري ابا نان ڪهيانتي تہ تون گهري پيس. اُن مانهجا ماما اُن ڪاڪا جانَ ۾ هلين تا. اُن هون پرڻجي پڇو آئون. اُن تون گهري روتي رو بندوبست ڪري ڇڏي. ساڏوڙي ري جانَ رو ڍول وڃتو پي آيو. ساڏوڙي ري امان اُن کان ري ڏوسين جانَ نان ڏيڪي گيت پين گائين. ساڏوڙي ري جانَ گهري آئي. اُن ساڏوڙو جانيان نان روتي پي ڪرائي. روتي ڪراتي ڪراتي ساڏوڙي ري پيت ۾ سوڙ پيو. اُن ساڏوڙي ري ابا پڇي آپ ري ڏوسي نان ڪهيانتي. تہ ساڏوڙي ري پيت ۾ سوڙ پيو آهي. اُن آپين ڊاڪٽر وٽ تيڙي هلان اُن ساڏوڙي رو علاج ڪرائون.

سوال:

1. ساڏوڙي ري جانَ ڪٿ پئي جائي؟
2. ساڏوڙي ري ابا گهري ڪي ڪريو؟
3. ساڏوڙو جانيان نان ڪي پي ڪرائي؟
4. ساڏوڙي ري پيت ۾ سوڙ پيڻ سين پڇي ڪي ٿيو؟

لکڻ وارين: رُوپان، مُرادان، پاگلي، ٻيري اُن سوڍي.

8 رَمِيش رِي جانَ

رَمِيش اَنَ هَرِيش بَهي دوست هتا. رَمِيش رو ويهان هتو. اَنَ هَرِيش نان دعوت ڏنھانتي، تہ مانھجي ويهان تي ڪيھڙي پَنَ ھالَتَ ۾ آئي، اَنَ جانَ ۾ ھلي. هَرِيش ويهان تي ڪو پُجي سَگھيو. اَنَ رَمِيش رِي جانَ رَواني ٿي گئي. تڏھين رَمِيش آپ رِي امان نان ڪھيو. امان مانھجو دوست آئي تو اُوئي نان ميلھي. تڏھين اُوئي رِي ما ڪھيو ھوئي ڏڪرا تون پلين جا ھون ميلھيس. پيچي رَمِيش رو دوست آيو اَنَ او جانَ وانسين ڪيو. اُت جائِي جوئي تہ جانِي ھيڪي ڪو آھي. اَنَ جانِي سَجائي بازاران ۾ پيا ڦري. اَنَ لاڏي لاڏي سين ترڪت ڪريانتي. اَنَ لاڏي نان گتر ڪوڙھيو ڪري ھيڪي پاسي ناڪي ڇڏيو آھي. اَنَ لاڏي جواب ڏي پيسي رھي. پيچي هَرِيش سوچيانتي تہ ھي ھون ڪي ڪران. تڏھين اُوئي ڪان ۾ ھيڪ ڏوتي وَت ڪيو. اَنَ اُوئي نان ڪھيانتي ماسي لاڏي نان پُجي آو. تہ گتر ڪوڙھ نان ڪي ڪرڻ ڪي؟ تڏھين لاڏي ڪو پَنَ وَرتي ڪو ڏنھي. اَنَ اُوئي رِي بيهن ڪھيانتي. ھون نارنگي ڏيانتي اُوئي نان ڪرائو. اَنَ اُوئي رِي بدن تي مڪو او نيڪ ٿي جاسي. پيچي ڏوتي آپ رِي گھري آئي اَنَ او نارنگي آئي هَرِيش نان ڏنھانتي. هَرِيش جائِي آپ رِي دوست نان ڪريانتي. اَنَ پيچي اُوئي رو بدن تي مڪيانتي. اَنَ او نيڪ ٿي ڪيو. تڏھين اوئيچ لاڏي رِي بيهن اُوئي سين پڙيانتي. اَنَ سجا تيارِي ڪري پڇا گھران سَمھا رَوانا ٿيا. جڏھين وچ ۾ ھيڪي تلا مٿي رات ٽڪيا. اَنَ گھوڙا ٻڏي سَتا. تڏھين رات رو سَجان رِي گھوڙان نان ڦوڪڻي ڦونڪي گئي. اَنَ گھوڙا مري ڪيا اَنَ جانَ اوھا سين پيادي گھري آئي.

سوال:

1. رَمِيش اَنَ هَرِيش آپتَ ۾ ڪي ٿيتا؟
2. لاڏي لاڏي سين ڪيھڙو ترڪت ڪريو؟
3. ڏوتي وَت ڪوڻ آيو؟
4. جانَ نان پاڻي رِي تلا وَت ڪي ٿيو؟

لِڪَنَ وارين: عالمان، پناڻي، مصران اَنَ سَتو.

9 انبان رو باغ

ويرسي رو هيڪ انبان رو باغ هتو. آن ويرسي ري باغ ۾ انب پچي گيا تا. جڏهين ويرسي باغ سين نسري گهري آيو. تڏهين ڏوسي نان گهيانتي هون پيچي گان ڪم سارون جئون تو، وانسي جوئي ته ٻاريا انب نان توڙي جائين. جڏهين ويرسي پيچي گان سين ڪم ڪار اُتاري گهران سمهو پڇو وڙيو. تڏهين باغ نان چڪر ڏي پچي گهري آيو. آن اتي سرت ڏوسي نان گهيانتي ته پاڙي را ٻاريا انب توڙي گيا آهي. پچي ويرسي ٻاربان را پگ ڪڍي ٻاربان پُنيا گيو. آن ٻاربان ري مائيتران نان گهيانتي ته اوهان را ٻاريا مانهجا انب توڙي آيا آهي. هي منان ڏنڊ پري ڏيو. پچي ٻاربان ري مائيتران پاڙي واران نان گهيانتي ته ويرسي اسان سين ڏنڊ منگڻ آيو آهي. تڏهين پاڙي واران فيصلو ڪري ويرسي نان ڏنڊ پري ڏنو. جڏهين ويرسي ٻاربان ري مائيتران سين ڏنڊ لي گهري پڇو پي گيو. تڏهين رستي ۾ ڏنان تي ته هيڪ ماڙهو پيتو آهي. آن او ماڙهو مين سمهو پيو آئي. تڏهين ويرسي ڊوڙهتو ڊوڙهتو هيڪي وڻ هينا اُنڌي مونھ جائي ڪريو. آن ڏوسي ڏنانتِي ته وڻ هينا تو مانهجو ڏئي ڪريو آهي. پچي ڏوسي ڊوڙهي ڊوڙهي جائي ويرسي نان اُناڙيانتي آن چور تو پچي گيو. آن پچي او ڏئي ٻائيتري پيرا ٿي آپ ري گهري آيا.

سوال:

1. ويرسي رو ڪيھڙو باغ هتو؟
2. ويرسي ٻاربان ري مائيتران نان ڪي گهيو؟
3. ويرسي پُنيا ڪوڻ ٿيو؟
4. ويرسي ڪي ري ڪري پگو؟

لکڻ وارين: رُوپان، مُرادان، پاگلي، سوڍي آن ٻيري.

10 مارو رو انبان رو باغ

مارو رو هيڪ انبان رو باغ هتو. آن اي باغ جام سائو آن سُنو هتو. آن باغ مارو ري گان ري پاسي ۾ هتو. مارو ايئي باغ ۾ جام محنت سين ڪم ڪرتو. جڏهين باغ ۾ ڪم جام هوتو تڏهين گان ري ماڙهوٿان نان مجوري ڏي ڪم ڪراتو. هيڪ ڏينھ مارو آپ ري گان وازان نان ڪهيو ته، آج مِنان انب توڙي ڪوڪا پڙا آهي. آن پڇي سانج ري ٿڪ پڻ پڙي آهي. آن هُون اوهان نان سو سو رُوپيا مجوري ڏئيس. آن ٿي سگهي تو مين پڙا تاريخ تي هلو. پڇي گان را ڪينهڪ ماڙهو انب توڙڻ آيا. آن انب توڙي ٿڪ پڙي ڏنهانتي. پڇي مارو مجوران نان سو سو رُوپيا تاريخ ڏنهانتي. آن مجور ڏاڍا راجي ٿيا. آن مارو شهر ۾ انب ويچي پڇو وڙيو تڏهين مٿي رات پي گئي. آن مارو نان وڏي ۾ چور ڦري آيا. آن مارو را هٿ پگ ٻڌي پئيسا ڦري هليا گيا.

سوال:

1. مارو آپ ري گان وازان نان ڪي ڪهيو؟
2. مارو رو انبان رو باغ ڪٿ هتو؟
3. مارو شهر سين پڇو وڙيو تڏهين ڪي ٿيو؟
4. مارو نان چور ڦري گيا پڇي ڪي ٿيو؟

لِڪڻ وارين: عالمان، پٺاڻي، مصران آن سَتو.

11 گُلڻ رو هٽ

آسان ري گان ۾ هيڪ وڏو ريجڪي هٽ هتو. جڪو سامان سين ڏاڍو پَرل هتو. اَن او هٽ آسان ري اسڪول ري پاسي ۾ هتو. اَن آسِين جڏهين پڙهڻ جاتا تڏهين آسان را مائيتر آسان نان خرچي ڏيتا. اَن جڏهين آسان نان اسڪول سين روڻي کان ري موڪل ٿي ٿي. تڏهين آسِين اُوئي هٽ تي رٻڙ، پينسل اَن پاپا لپتا. اَن هٽ رو سيٺ گُلڻ ڏاڍو سُنو ماڙهو هتو. اَن آسان نان سامان سستو لڳائي ڏيتو. اَن آسان ري اسڪول ۾ هيڪ مسڪين چوڪريو پڙهتو. اُوئي وٽ ڪاپي اَن پِين سارون پئيسا پڻ ڪو هتا. اَن او هيڪ ڏينھ مونھ اوتاري سيٺ گُلڻ وٽ گيو. اَن اُوئي نان ڪهيانتي تہ مين وٽ پئيسا ڪو آهي. جڪي ري هُون پِين اَن ڪاپي لپان. مهرباني ڪري مين ڪاپي اَن پِين ڏي هُون تِنان پڇي پئيسا ڏيس پرھا. تڏهين سيٺ گُلڻ ڪهيانتي تہ ڏڪرا تين وٽ پئيسا ڪو آهي؟ تون محنت ڪري پڙھ هُون تاهجي ڪتابان رو خرچ ڀريس. اَن تِنان ڳا پڻ لي ڏيس. پڇي ٿوڙي گهڻي ڏينھان تي سيٺ گُلڻ تو مري گيو. اَن چوڪريو گهڻي ۾ هتو تہ هي مانھجي اسڪول رو خرچو ڪون ڀرسي. اَن مانھجي پڙھائي اڏوري رهي جاسي. ايئج سوچ ويچار ۾ پينو تو تہ اُوئي سيٺ گُلڻ رو چوڪرو هٽ تي آيو. اَن اُوئي چوڪريئي نان پڇيو تہ تون اوڻو جھوڻو ڪي پينو آهي. تڏهين چوڪريئي ڪهيو تہ تاهجو ابا مانھجي پڙھائي رو سڄوئي خرچ ڀرتو او تو سرگواسي ٿي گيو آهي. هُون ايئي ري ڪري اوڻو جھوڻو پينو آهان. تڏهين سيٺ گُلڻ ري چوڪري ڪهيو تاهجي پڙھائي رو خرچ هُون ڀريس اَن تون ماڻ ڪري پڙھ. پڇي او چوڪريو اسڪول ۾ پڙھڻ جاتو.

سوال:

1. ريجڪي هٽ ڪٿ هتو؟
2. آسِين هٽ تي ڪي لپتا؟
3. مسڪين چوڪريئي سيٺ نان ڪي ڪهيانتي؟
4. مسڪين چوڪريئي پڙهي پڇي ڪي ڪريو؟

لکڻ واڙا: پُٽو مل، پرتاب اَن چندر ڪمار.

12 ريجڪي هٿ

ڌني واپاري رو ڳان ۾ هيڪ وڏو ريجڪي رو هٿ هتو. اُن ڌنو ٻاڙهمير سين ريجڪي هٿ رو سامان لي آتو. اُن اُوئي شهر ۾ وائيا پڻ ڄام راهتا. ڌنو هيڪ ڏينھ وڙي ٻاڙهمير هٿ رو سامان ليڻ گيو. اُن ٻاڙهمير ري شهر ۾ هيڪ وائياڻي رو هٿ هتو. اُن ڌنو پڻ اُوئي وائياڻي ري هٿ تي سامان ليڻ گيو. تڏھين وائياڻي ڌني نان پُڇيائڻي تہ ڪي تون مانھجي ڏڪري ري ڳان رو آھين؟ تڏھين ڌني ڪھيو هوئي هون تاهجي ڏڪري ري ڳان رو آھان. جڏھين وائياڻي پُڇيو تہ مانھجي ڏڪري سڄي ساري ٻيڻي آھي؟ تڏھين ڌني ڪھيو سڄي ساري ٻيڻي آھي. اُن تاهجي ڏڪري منان نياپو ڏنائڻي آھي. تہ اسين بک پيا مَران. اُن مانھجي امان نان ڪھي پئيسا اُن کاڌي پيتي رو سامان ڏي ميلھي. تڏھين وائياڻي ڪنڊ، اُٿو، ڊالٽا اُن ڳيان ري هٿ ٻڌي ڌني نان کڻائڻي. اُن پئيسا پڻ ڏنھائڻي. پڇي ڌنو راڄي ٿيتوئي هٿ ڪڍي روانو ٿي گيو. اُن ڊوڙهتو پيو جائي. جڏھين وائيو گھري آيو. تڏھين وائياڻي ڪھيائڻي تہ اڀي ڏڪري رو نياپو آيو تو. اُوئي ڪھيائڻي اسين بک پيا مَران. اُن مانھجي امان نان ڪھي پئيسا اُن کاڌي پيتي رو سامان ڏي ميلھي. اُن مين سڄوئي سامان اُن پئيسا ڏي ميلھيا. تڏھين وائيو ڪاوڙ ۾ ٽپ ڏي ڏاڳي مٿي چڙھيو. اُن ڏاڳي نان ڊھوڙاتو ڊھوڙاتو جڏھين ڌني نان نيڙو آيو. تڏھين وائيو ھڪل ڪريائڻي تہ پيچي راھا. اُن ڌنو پاڇو ڦوري تہ وائيو آيو رو. تڏھين ڌنو ايھا اُوھا لوٽا هٿتو سامان سھيتو هيڪي جار مٿي چڙھي گيو. اُن وائيو جار ھينا اُٺ جھيڪاري ڌني نان ڪھيائڻي تہ ھينو اُٿري آو. اُن ڌنو ٻوليوئي ڪو وائيو ڏنائڻي تہ اي نڪوئي اُٿري. تڏھين وائيو پڻ اُوئي جار مٿي چڙھيو. وائيو جار مٿي اُونچو چڙھتو جائي. اُن ڌنو جار ري لُونبان سين ھينو اُٿرتو آئي. جڏھين ڌنو جار ري لُونب سين اُٿريو تڏھين وائيو ري ڏاڳي مٿي چڙھي روانو ٿي گيو. اُن وائيو رھيو اُوئي جار مٿي. اُن ڌنو پڇي آپ ري گھري گيو.

سوال:

1. ڌنو ڪيھڙو ڪم ڪرتو؟
2. وائياڻي ڌني نان ڪي ڏنو؟
3. ڌنو ڪھيا سين سامان لي آتو؟
4. پڇي وائيو ڌني سين ڪي ڪريو؟

ڌنڄي مل، يلجي مل اُن کانجي مل.

لِڪڻ وارا

13 ريل گاڏي رو سقر

اَسين ننڊيا ٻاڙيا ريل گاڏي ۾ چڙهڻ سارون راجي ٿيان تا. اَن اَسين آپ ري مادري ٻولي سڪڻ سارون ڍاٽڪي اسڪول ۾ پڙهڻ جئون تا. آج چنيچر رو ڏينھ آهي. اَن سَواري آچر ري موڪل ٿيسي. اَن سَجائي اُپڻي ماستر پيرا ٿي ريل گاڏي ۾ چڙهي ڪراچي ڦرڻ هلسان. اسان نان ماستر گهيانتي اوهين سَجائي سَواري سنڀري آيا. اَن ريل گاڏي ۾ چڙهي ڪراچي ڦرڻ هلسان. اَن سَجائي ڍاٽڪي ٻولي سڪڻ اَن پڙهڻ واڙا ٻاڙيا سنڀري ريل گاڏي ري تيسن تي آيا. اَن ريل گاڏي ڪوڪان ڪرتي نئون ڪوٽ سين پڻي آئي. ڪراچي جاڻ واڙا ريل ري ڏي ۾ چڙهي ٻينا. اَن ريل گاڏي ڪوڪان ڪرتي چڻي اَن حيدرآباد سمهي پڻي جائي. جڏهين حيدرآباد تيسن تي گاڏي پيڻي تڏهين اسان ري ماستر اسان نان ڪلڦين لي ڏنھانتي. پڇي ريل گاڏي اُها چڻي ڪوڪان ڪرتي جائي ڪراچي ۾ پيڻي. پڇي اسان رو ماستر اسان نان ريل گاڏي سين اُتاري سجو ڪراچي رو شهر گهيانتي. اَن اَسين ريل گاڏي ۾ چڙهي ڏاڍا راجي ٿيا.

سوال:

1. ريل گاڏي ڪهيا ڪهيا سين گئي تي؟
2. ٻاڙيا ڪهي اسڪول ۾ پڙهڻ سارون ڪيا؟
3. اَسين ماستر پيرا ڪهيو شهر گهمڻ ڪيا تا؟
4. ريل گاڏي ڪٿ جائي پيڻي؟

لڪڻ واڙا: چمن جاني، پانچارام اَن هيمراج.

14 ريل گاڏي

مانهجي ڳان ري پاسي ۾ هيڪ ريل گاڏي مٽي. جڏهين ڳان نان نيڙي آئي تڏهين آواج ڏي ڪو ڪو ڪرتي. ان ريل گاڏي ۾ هيڪ بائو هتو. ڳان ري پاسي ۾ تيسن هتي. جڏهين گاڏي تيسن تي پڄتي تڏهين ڏڪ ڪرتي آئي. ان ريل گاڏي ڏونهو ڄام ڇڏي. ان ريل گاڏي را پيڙا لوه را هتا. ان ڏبا ڄام هتا. ان ريل گاڏي ري ڪل ڪو هتي. ريل گاڏي رو هيڪ اينجڻ هتو. ان اينجڻ ڪوئي ان تيل تي هلتو. ان اينجڻ ۾ جوت ڏڪتي. هيڪ ڏينھ ريل گاڏي آئي پي، ته اوچتو پاڏو اڳ ۾ آيو. ان ريل گاڏي ري ٽڪر لڳي ان پاڏو سڙڪ سين اچري ڄائي اڙگو ڪريو. پڇي ريل گاڏي ڏنهوئا ڪڍي پڇي رهي. ان ماڙهو ريل گاڏي سين اُتري ڄائي پاڏي نا جوڻ لڳا.

سوال:

1. ريل گاڏي ڪاه مٽي؟
2. ريل گاڏي ۾ ڪي هتو؟
3. ريل گاڏي ڪي تي هلتي؟
4. ريل گاڏي نان سمهون ڪي آيو؟

عالمچند، ڪرمڻ سنگھ ان راجيش ڪمار.

لکڻ واڙا:

15 رلي

ٿڌ ري هيڪ گان ۾ مسڪين ماڙهو راهتو. اُن اُوئي ري گهر ۾ رلي رو اُٿر پڻ ڪو هتو. پڇي او ماڙهو هيڪي جميدار وٽ هاڙي پيتو، اُن پگوان اُوئي تي ڪرپا ڪري اُن آئي پاڳ وڙيو. اُن پيهلڪي سال ۾ اُوئي رو قصل جام ٿيو. پڇي اُوئي ماڙهو گهر را ترپڙ تراڙي جام ليانتي. اُن آپ ري ڏوسي نان ڪهيانتي، تہ هُون تنان رليان ري ڪوڙان آئي تو ڏيان. اُن تون ماٺ ڪري چٽڪياڙين رلين سيڙ اپڻين ننڍڪين نينگرڪين آهين. اُوٿان سارُون اُن چوڪريان سارُون پڻ سيڙ اُن اپڻي گهري روج مجمان آئين تا. اُوٿان نا پڻ وچاڻ سارُون اُن اوڍڻ سارُون رلين ڪپسي. اُپان مٿي پڇي گامان را ماڙهو هسي تا. پڇي اُوئي ري ڏوسي ائين رلين سيڙين، سيڙي سيڙي گهر پريو. اُن پڇي اوڍڻ وارا مجمان پڻ خوش ٿي اُوئي ٻائي ري وڪاڻ ڪرتا. اُن چوڪريا پڻ رلين اوڍي سي سين بچتا. اُن اُوئي آپ ري نينگرين ري ڏيڇ رين جام رُوپاڙين رلين سيڙيانتي. اُن دنيا ۾ اُوئي را آئي وڪاڻ ٿيا. جڪو پوري مُلڪ ۾ اُوئي ري سوييا پڪڙجي گئي. اُن اُوئي مسڪين ري گهري نينگرين را منگڻا ڪرايا. نينگرين نان ٻائي اِتو ڏيڇ ڏنو جڪو رلين ڏيڪي گناتان نان ڏنت ڪُس پڙي ڳيا. پڇي گناتان را ڏنت ڪولڻ سارُون نموني نموني را اوجار لي آيا. اُن گناتان را منھ ڪوليا تڏهين جائي گنات حوصلي ۾ آيا.

سوال:

1. رليان سارُون او ماڙهو ڪي لي آيو؟
2. پڇي ٻائي اُوئي ڪوڙان نان ڪي ڪرتي؟
3. دنيا ۾ اُوئي ٻائي ري ڪيھڙي وڪاڻ ٿئي؟
4. رليان نا سيڙڻ سارُون ڪي ڪي ڪرڻو پي تو؟

پانچارام، چمن جاني اُن هيماڇ.

لِڪڻ وارا:

16 گوردن ري رلي

گوردن ري رلي ڏاڍي سٺي آهي. گوردن ري سارون ڪپڙو لين سلام ڪوت شهر گيو تو. اُت رلي سارون ڪپڙو چار رنگن رو لپانتي. اُن ڪپڙي رو رنگ سائو، اچو، ڪارو اُن ڦڪو هتو. گوردن ڪپڙو آئي آپ ري امان نان ڏنهانتي. اُن گوردن ري امان اوئي ڪپڙي ۾ هيڪ سٺي رلي سيڙي ناهيانتي. اُن رلي ۾ هر هيڪ رنگ رو گل ناهيانتي. اُن رلي ري چاران ڪنڊان مٽي چار سٺا اُن وڏا گل ناهيانتي. اُن رلي ناهي پڇي مانهجي امان ويل مٽي رڪيانتي. هيڪ ڏينھ اُسان ري گهري مڃمان آيا. اُن مين مانهجي امان نان ڪهيو، اُپڻي گلان واري سٺي رلي ڪڍي ڏي. تڏهين مانهجي امان رلي ڪڍي جوئي تہ نياڳي اوندري رلي نان ڪٽري ڇڏي آهي. اُن مانهجي امان ري هلاڪي آجائي گئي. اُن ڏاڍو ڏک ٿيو.

سوال:

1. گوردن ري رو ڪپڙو ڪٿ لپن گيو؟

2. رلي رو ڪپڙو ڪٿي رنگن رو هتو؟

3. رلي ۾ ڪٿا گل هتا؟

4. رلي نان ڪي ڪٽري؟

لکڻ وارا: لالچند، گوردن، هاکم اُن امولڪ.

سنڀرڻ رين وارتائين

ڊاٽڪي وارتائين رو ڪتاب نمبر 1

ڊاٽي ٻارن نان پڙهڻ سارون

بنيادي ڪلاس سال 1. ٽرم 1 سين ٽرم 4

وڌيڪ ڄاڻ سارون اوهين ڊاٽي نيات سڌار پروگرام واران سين ملو

ڊاٽي نيات سڌار پروگرام

ٻي او بوڪس نمبر 37

ميرپورخاص 69000 سنڌ پاڪستان

ناٿو

ڪتا چاپيا

چاپو نمبر

چاپڻ ري تاريخ

50 روپيا

6

ٻيجو

2017